

Deloitte.

Audit

IFRS **Ghid de buzunar**

Audit.Servicii Fiscale.Consultanță.Consultanță Financiară.

Publicațiile Deloitte referitoare la IFRS

Puteti găsi link-uri către mai multe publicații legate de Deloitte IFRS la www.iasplus.com/dttpubs/pubs.htm. Vă prezentăm mai jos câteva dintre acestea:

IFRS e-Learning Deloitte	Materiale de formare în domeniul e-Learning IFRS, un modul pentru fiecare IAS și IFRS și Cadrul, împreună cu testele cu răspunsuri aferente, sunt disponibile gratuit la www.iasplus.com
Model de Situații Financiare IFRS	Pe baza IFRS în vigoare pentru 2005.
Buletinul informativ IAS Plus	Un buletin informativ trimestrial care prezintă dezvoltările recente cu privire la Standardele de Raportare Financiară și actualizări de ordin contabil pentru țări individuale. Pentru a vă abona vizitați pagina de web a IAS Plus.
www.iasplus.com	Pagina de web IAS Plus furnizează știri actualizate cu privire la dezvoltarea IASB, precum și rezumate ale standardelor și interpretărilor și materiale de referință care pot fi descărcate.
Instrumente financiare IGAAP 2005: IAS 32 și IAS 39 explicate	Vă ghidează în aplicarea acestor două standarde complexe, incluzând exemple ilustrative și interpretări.
Diferențe cheie între IFRS și US GAAP	Include un raport de situație cu ce s-a realizat pentru fiecare diferență.
Ghid de buzunar pentru IFRS	În plus față de această broșură în limba română sunt disponibile traduceri în franceză, spaniolă, polonă, daneză, finlandeză, chineză și alte limbi.
Prima adoptare: Ghid pentru IFRS 1	Asistență în aplicarea standardelor cu "platformă stabilă" în vigoare în 2005.
Contabilitatea decontărilor pe bază de titluri de participare: Ghid pentru IFRS 2	Asistență pentru aplicarea IFRS 2 în cazul mai multor decontări pe bază de titluri de participare.
Fuziuni și achiziții: Ghid pentru IFRS 3	Completări la recomandările IASB pentru aplicarea noilor standarde.

CUVÂNT ÎNAINTE AL DIRECTORULUI INTERNAȚIONAL AL DEPARTAMENTULUI DE AUDIT

Astăzi piețele internaționale de capital nu cunosc frontiere, iar participanții la aceste piețe nu trebuie să întâmpine obstacole în ceea ce privește accesul la informații de înaltă calitate, transparente și alte informații financiare comparabile, necesare în luarea unor decizii economice corecte. Din 1973, Consiliul pentru Standardele Internaționale de Contabilitate (IASB) și predecesorul acesteia, Comitetul pentru Standardele Internaționale de Contabilitate au servit interesului public prin dezvoltarea unui singur set de Standarde Internaționale de Raportare Financiară (IFRS) pentru investitori de capital, creditori și alți utilizatori ai acestor informații.

Această a patra ediție a IFRS este un ghid foarte bun, care vă va ajuta să cunoașteți și să înțelegeți IFRS și modul în care aceste standarde de raportare sunt adoptate în întreaga lume. În ultimii ani s-au înregistrat progrese semnificative:

- ♦ Organizația Internațională a Comisiei Valorilor Mobiliare a recomandat ca organismele internaționale de reglementare în domeniul valorilor mobiliare să le permită emitenților străini să utilizeze IFRS în pregătirea situațiilor financiare pentru ofertele și cotările trans-frontaliere.
- ♦ Companiilor cotate din Europa li se cere să înceapă utilizarea IFRS pentru situațiile financiare consolidate pe 2005. Dat fiind că cele două modificări efectuate de Comisia Europeană asupra IAS 39 au beneficiat de multă publicitate, Comisia și-a reiterat în mod explicit sprijinul pentru standarde internaționale de înaltă calitate și a subliniat că modificările sunt „situații excepționale” și temporare.
- ♦ Multe alte țări își înlocuiesc principiile general acceptate de contabilitate naționale cu IFRS pentru unele sau toate societățile sale naționale.
- ♦ Alte țări au adoptat politici pentru aprobarea IFRS fie cuvânt cu cuvânt, fie aproape identic cu standardele lor naționale.
- ♦ IASB și corespondentul său din Statele Unite ale Americii, Consiliul pentru Standardele financiar - contabile, au început un program cuprinzător care are ca scop convergența IFRS și U.S. GAAP în cea mai mare măsură în următorii câțiva ani. IASB a început de asemenea un proiect de convergență în Japonia.

Adeseori tranziția către IFRS necesită un efort sporit. Cred că aceste eforturi vor fi răsplătite de o vitalitate și productivitate economică mai ridicate. Afacerile internaționale necesită o piață internațională de capital. Baza acestei piețe va fi buna guvernare, legile bune și un set de standarde contabile acceptate în plan internațional. Un singur set de practici contabile este o cerință de bază pentru o piață într-adevăr internațională.

Steve Almond
Director al Departamentului Internațional de Audit
Deloitte Touche Tohmatsu

De ce IFRS? De ce acum?

„Funcționarea eficientă a piețelor de capital este esențială pentru bunăstarea noastră economică. În opinia mea, o infrastructură sănătoasă de raportare financiară trebuie să se sprijine pe patru piloni: (1) standarde contabile consecvente, comprehensive și bazate pe principii clare astfel încât raportările financiare să poată reflecta realitatea economică; (2) practici eficiente de conducere a întreprinderii, inclusiv o cerință pentru controale interne puternice, care implementează standardele contabile; (3) practici de audit care asigură lumea exterioară că o entitate reflectă cu fidelitate performanța economică și poziția financiară; și (4) consolidarea mecanismului de supraveghere care asigură respectarea principiilor stabilite de standardele contabile și de audit”.

„Dat fiind că piețele internaționale de capital se integrează, logica unui set unic de standarde contabile este evidentă. Un set unic de standarde internaționale va spori comparabilitatea informațiilor financiare și ar trebui să facă mai eficientă alocarea trans-frontalieră a capitalurilor. Dezvoltarea și acceptarea standardelor internaționale trebuie de asemenea să reducă costurile suportate de corporații în vederea conformării și să îmbunătățească consecvența în ceea ce privește calitatea auditului.”

Sir David Tweedie

Președintele Consiliului pentru Standardele Internaționale de Contabilitate

Discurs în fața Comitetului pentru Probleme Bancare, Urbane și Locuințe al Senatului Statelor Unite, Washington

9 septembrie 2004

CUPRINS

<i>Pagina de Web IAS Plus</i>	4
<i>Abreviații utilizate în această publicație</i>	5
<i>Structura IASB</i>	6
<i>Informații de contact</i>	7
<i>Cronologia IASB</i>	8
<i>Utilizarea IFRS în lume</i>	10
<i>Membrii IASB</i>	17
Datele de intrare în vigoare a modificărilor recente	19
Rezumatul standardelor actuale	
30	
<i>Proiecte actuale desfășurate de IASB</i>	58
<i>Interpretări</i>	62
IFRS e-Learning Deloitte	63
Adrese web	63

[illegible]

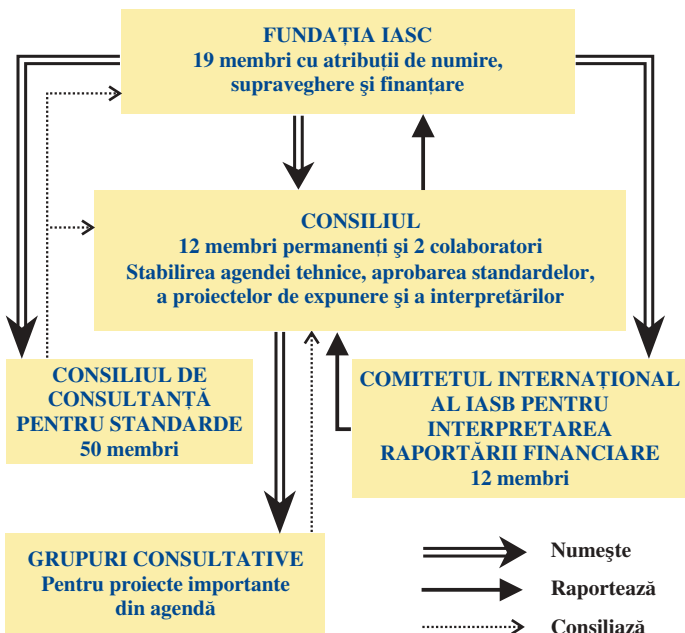
Pagina de web www.iasplus.com a Deloitte furnizează informații complete cu privire la raportarea financiară internațională în general și la activitățile IASB în special. Printre acestea veți găsi:

- ◆ Informații zilnice din toată lumea cu privire la raportarea financiară.
- ◆ Rezumate ale tuturor standardelor, interpretări și propuneri.
- ◆ Diverse publicații legate de IFRS, care pot fi descărcate.
- ◆ Modele de situații financiare IFRS.
- ◆ O bibliotecă virtuală cu mai multe sute de resurse IFRS.
- ◆ Toate scrisorile cu comentariile Deloitte Touche Tohmatsu destinate IASB.
- ◆ Link-uri către mai multe sute de pagini web despre standardele internaționale.
- ◆ Module e-learning pentru fiecare IAS și IFRS gratuit.
- ◆ Istoria completă a adoptării IFRS în Europa.
- ◆ Informații actualizate cu privire la dezvoltarea standardelor naționale de

Abrevieri utilizate în această publicație

ARC	Comitetul CE de Reglementare în Domeniul Contabilității
CESR	Comitetul Organismelor de Reglementare a Valorilor Mobiliare Europene
EEA	Zona Economică Europeană (3 țări care nu sunt membre ale UE)
EC	Comisia Europeană
EFRAG	Grupul European de Consultanță în materie de Raportare Financiară
EITF	Departamentul pentru Probleme Urgente (al FASB)
EU	Uniunea Europeană (25 de țări)
FASB	Consiliul pentru Standarde Financiar - Contabile (SUA)
GAAP	Principiile de contabilitate general acceptate
IAS	Standarde Internaționale de Contabilitate
IASB	Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate
IASC	Comitetul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate
IASCF	Fundația IASC (societate - mamă a IASB)
IFAC	Federația Internațională a Contabililor
IFRIC	Comitetul Internațional al IASB pentru Interpretarea Raportărilor Financiare
IFRS	Standarde Internaționale de Raportare Financiară
IOSCO	Organizația Internațională a Comisiei Valorilor Mobiliare
SAC	Consiliul de Consultanță pentru Standarde (consultant pentru IASB)
SEC	Comisia Valorilor Mobiliare și a Titlurilor de Valoare (SUA)
SIC	Comitetul Permanent pentru Interpretări al IASC și interpretările elaborate de acest comitet

Structura IASB

Schimbări propuse în structura IASB

În noiembrie 2004 membrii Fundației IASB au propus mai multe schimbări în structura IASB, printre care:

- creșterea numărului de membri de la 19 la 22;
- reținerea actualei prevederi pentru doi membri IASB cu jumătate de normă;
- **diminuarea cerințelor** referitoare la pregătirea membrilor IASB. Cerințele minime actuale de cinci auditori practicieni, trei preparatori, trei utilizatori și un academician se vor schimba într-o „combinație adecvată de experiență practică printre auditori, preparatori, utilizatori și academicieni”, inclusiv cel puțin un membru IASB cu experiență recentă în fiecare dintre aceste domenii.
- să li se acorde membrilor dreptul de a comenta și de a emite sugestii despre agenda IASB, dar nu autoritatea de a stabili agenda; și
- creșterea numărului de voturi necesare pentru proiectele de expunere, standardele și interpretările, de la majoritate simplă, la **9 din 14 membri IASB**.

IASB: Informații de Contact

Adresa:

International Accounting Standards Board
Strada Cannon nr. 30, Londra EC4M 6XH, Marea Britanie

Pentru întrebări și informații de ordin general:

- Telefon: +44 - 20 - 7246. 6410
- Fax: +44 - 20 - 7246. 6411
- E-mail: iasb@iasb.org
- Program de lucru: luni - vineri, orele 08:30–18:00 GMT
- Pagina web: www.iasb.org

Departamentul pentru publicații, comenzi, informații:

- Telefon: + 44 - 20 - 7332. 2730
- Fax: + 44 - 20 - 7332. 2749
- Publicații e-mail: publications@iasb.org
- Program de lucru: luni - vineri, orele 09:30–17:30 GMT

Președintele și Vice-președintele Consiliului și Funcționarii Tehnici Superiori:

Sir David Tweedie	<i>Președinte IASB</i>	dtweedie@iasb.org
Thomas E. Jones	<i>Vice-președinte IASB</i>	tjones@iasb.org
Kevin Stevenson	Director Tehnic	kstevenson@iasb.org
Wayne S. Upton	Director Cercetare	wupton@iasb.org
Paul Practer	Director de Standarde pentru IMM-uri	ppacter@iasb.org

Cronologia IASB

- 1973** *Acord cu privire la înființarea IASC, semnat de reprezentanții corpurilor profesionale de contabilitate din Australia, Canada, Franța, Germania, Japonia, Mexic, Olanda, Marea Britanie/Irlanda și Statele Unite.*
- 1975** **Primul IAS final publicat: IAS 1 (1975),** *Prezentarea Politicilor Contabile și IAS 2 (1975), Evaluarea și prezentarea stocurilor în contextul sistemului costului istoric.*
- 1982** **Consiliul IASC s-a extins la 17 membri, incluzând 13 participanți din țările membre,** *numiți de Consiliul Federației Internaționale a Contabililor (IFAC) și până la 4 reprezentanți ai organizațiilor cu interes în raportarea financiară. Toți membrii IFAC sunt membri IASC. IFAC recunoaște și consideră IASC ca fiind instituția care stabilește standardele internaționale de contabilitate.*
- 1989** *Federația Europeană a Contabililor (FEE) sprijină armonizarea internațională și o mai mare implicare a Europei în IASC. IFAC adoptă un ghid pentru sectorul public, prin care solicită întreprinderilor de stat să respecte standardele IAS.*
- 1994** *Este aprobată înființarea Consiliului de Consultanță IASC, cu responsabilități de supraveghere și financiare.*
- 1995** **Comisia Europeană sprijină acordul dintre IASC și Organizația Internațională a Comisiilor Valorilor Mobiliare (IOSCO) pentru completarea standardelor de bază și conchide că IAS trebuie să fie respectate de Statele Membre ale Uniunii Europene.**
- 1996** **SEC din Statele Unite își anunță sprijinul pentru obiectivul IASC de a dezvolta,** *într-un timp cât mai scurt, standarde contabile care să poată fi folosite pentru pregătirea situațiilor financiare utilizate în ofertele trans-frontaliere.*
- 1997** *Se creează Comitetul Permanent pentru Interpretări (SIC). Cuprinde 12 membri cu drept de vot. Misiunea sa este de a dezvolta interpretările IAS pentru avizarea finală de către IASC. Se creează Organismul de Stabilire a Strategiilor, care urmează să facă recomandări cu privire la viitoarea structură și operații ale IASC.*
- 1998** *Calitatea de membru IFAC/IASC se extinde la 140 de organisme contabile din 101 țări. IASC completează standardele de bază cu aprobarea IAS 39.*
- 1999** *Ministerele Finanțelor G7 și IMF urgentează sprijinul acordat IAS pentru „a consolida arhitectura financiară internațională”. Consiliul IASC aprobă în unanimitate restructurarea într-un consiliu format din 14 membri (dintre care 12 cu normă întreagă) subordonat unui consiliu independent de membri.*
- 2000** **IOSCO recomandă ca membrii săi să le permită emitenților multinaționali să utilizeze standardele IASC în ofertele și cotările trans-frontaliere.** *Se formează comitetul pentru numire ad-hoc, prezidat de Președintele SEC SUA Arthur Levitt, pentru a numi Membrii care vor supraveghea structura IASB. Organismele membrilor IASC aprobă restructurarea IASC și o nouă Constituție a IASC. Comitetul de Numire anunță membrii inițiali. Membrii îl numesc pe Sir David Tweedie (președintele Consiliului pentru Standardele Contabile din Marea Britanie) primul Președinte al Consiliului pentru Standardele Internaționale de Contabilitate restructurat.*

- 2001** *Sunt anunțați membrii și noua denumire IASB. Se formează Fundația IASC. La 1 aprilie 2001 noul IASB preia responsabilitățile de stabilire a standardelor de la IASC. IAS-urile și SIC deja existente sunt adoptate de IASB. IASB își mută sediul la **Londra, Str. Cannon nr. 30**. IASB se întâlnește cu membrii celor opt organisme de legătură naționale responsabile de stabilirea standardelor pentru a începe coordonarea agendelor și stabilirea unor scopuri convergente.*
- 2002** *SIC își schimbă denumirea în Comitetul Internațional pentru Interpretările Raportărilor Financiare (IFRIC), cu un mandat care nu se referă numai la interpretarea IAS-urilor și IFRS-urilor existente, ci și la furnizarea unei asistențe periodice asupra unor aspecte netratate de IAS sau IFRS. Începând cu 2005 Europa solicită aplicarea standardelor IFRS pentru companiile cotate. IASB și FASB emit un acord comun pentru convergență.*
- 2003** *Primul IFRS final și primul proiect de interpretare al IFRC publicate. Sunt realizate proiectele de îmbunătățire - se efectuează revizuirii majore ale 14 IAS.*
- 2004** *Discuții largi despre IAS 39 în Europa, care duc la aprobarea de către CE a două secțiuni ale IAS 39 modificate. Începe transmiterea pe web a ședințelor IASB. Primul document de discuție al IASB și prima interpretare finală a IFRIC. **Sunt publicate 2 din 6 IFRS-uri.***

Utilizarea IFRS în lume

Utilizarea IFRS pentru raportarea la nivel național
de către companiile cotate începând din 2005

Țara	IFRS nu sunt permise	IFRS sunt permise	Solicitate pentru unele companii naționale cotate	Solicitate pentru toate companiile naționale cotate
Albania	Nu există bursă de valori. Companiile utilizează GAAP albanez.			
Argentina	X			
Armenia				X
Aruba		X		
Austria				X
Australia				X
Bahamas				X
Bahrain			Bănci	
Barbados				X
Bangladesh				X
Belgia		X		X
Benin	X			
Bermuda		X		
Bolivia		X		
Botswana		X		
Brazilia	X			
Brunei Darussalam		X		
Bulgaria				X
Burkina Faso	X			
Cambogia	X			
Insulele Cayman		X		
Canada	X			
Chile	X			
China			X	
Coasta de Fildeș	X			
Columbia	X			propunere
Costa Rica				X
Croația				X
Cipru				X

<i>Republica Cehă</i>				X
Danemarca				X
Dominica		X		
Republica Dominicană				X
Ecuador				X
Egipt				X
El Salvador		X		
Estonia				X
Finlanda				X
Fiji	X			
<i>Franța</i>				X
Germania				X
Georgia				X
Ghana	X			
Grecia				X
Guam	<i>Nu există Bursă de Valori. Societățile folosesc GAAP SUA</i>			
Guatemala				X
Guyana				X
Haiti				X
Honduras				X
Hong Kong		X		
Ungaria				X
Islanda				X
India	X			
Indonezia	X			
Irlanda				X
Israel	X			
Italia				X
Jamaica				X
Japonia	X			
Iordania				X
Kazakhstan			<i>Bănci</i>	
Kenya				X
Coreea de Sud	X			
Kuweit				X

Kyrgyzstan				X
Laos		X		
Letonia				X
Liban				X
Liechtenstein				X
Lesotho		X		
Lituania				X
Luxemburg				X
Macedonia				X
Malawi				X
Mali	X			
Malta				X
Malaezia	X			
Maurițius				X
Mexic	X			
Moldova	X			
Myanmar		X		
Namibia		X		
Olanda				X
Antilele Olandeze		X		
Nepal				X
Noua Zeelandă				2007
Nigeria	X			
Norvegia				X
Oman				X
Pakistan	X			
Panama				X
Papua Noua Guinee				X
Peru				X
Filipine	X			
Polonia				X
Portugalia				X
România			Toate marile societăți	
Federația Rusă			X	Etapizare 2004-2007
Arabia Saudită	X			

Singapore	X			
Slovenia				X
<i>Slovacia</i>				X
Africa de Sud				X
Spania				X
Sri Lanka		X		
Suedia				X
Siria	X			
Swaziland		X		
<i>Elveția</i>		X		
Taiwan	X			
Tajikistan				X
Tanzania				X
Tailanda	X			
Togo	X			
<i>Trinidad Tobago</i>				X
Tunisia	X			
Turcia		X		
Uganda		X		
Ukraina				X
Emiratele Arabe Unite			<i>Bănci</i>	
Marea Britanie				X
Statele Unite	X			
Uruguay	X			
Uzbekistan	X			
Venezuela				2006
Vietnam	X			
Iugoslavia				X
Zambia		X		
Zimbabwe				X

Utilizarea IFRS în Europa

Reglementarea europeană în domeniul contabilității intră în vigoare în 2005

Companiile cotate. Pentru a implementa o “strategie de raportare financiară” adoptată de Comisia Europeană în iunie 2000, Uniunea Europeană a aprobat în 2002 o Reglementare Contabilă prin care le cere tuturor companiilor UE cotate (aproximativ 9.000 de companii în total) să respecte IFRS în situațiile financiare consolidate începând cu 2005. În două cazuri limitate Statele Membre pot scuti temporar anumite companii de la cerința referitoare la IFRS - dar numai până în 2007: (1) companiile care sunt cotate atât la bursa UE, cât și în afara UE și care utilizează în prezent GAAP SUA ca standarde contabile primare și (2) companiile care au numai valori mobiliare tranzacționate public. Companiile din țările nemembre UE cotate la bursele UE pot continua să utilizeze GAAP-urile naționale până în 2007. Cerința IFRS se aplică nu numai celor 25 de țări, dar și țărilor din Zona Economică Europeană. Cele mai mari companii din Elveția (care nu este membră UE și nici a Zonei Economice Europene) utilizează deja IFRS.

Companiile necotate. Statele Membre pot extinde cerința privind IFRS asupra companiilor necotate și a altor companii, dar numai în ceea ce privește situațiile financiare. Planurile celor 28 de țări membre UE/Zona Economică Europeană cu privire la utilizarea IFRS în situațiile financiare consolidate ale companiilor necotate sunt următoarele:

IFRS necesare	Cipru, Malta, Slovacia
IFRS permise	Austria, Belgia, Republica Cehă, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Islanda, Italia, Irlanda, Lituania, Luxemburg, Olanda, Norvegia, Portugalia, Slovenia, Spania, Suedia, Marea Britanie
IFRS interzise	Letonia, Lituania, Polonia

Aprobarea IFRS pentru a fi utilizate în Europa.

În baza Reglementărilor Contabile ale UE, IFRS trebuie să fie aprobate pentru a fi utilizate în Europa. Procesul de aprobare implică următoarele etape:

- UE traduce IFRS în toate limbile europene;
- Grupul European de Consultanță pentru Raportarea Financiară al sectorului privat (EFRAG) comunică CE opiniile sale;
- Comitetul CE de Reglementare Contabilă face o recomandare de aprobare; și
- Comisia Europeană formată din 25 de membri votează formal aprobarea.

Până la sfârșitul anului 2004 CE a votat aprobarea tuturor IAS, IFRS 1 până la 5 și toate Interpretările existente la momentul respectiv - dar cu două modificări ale Instrumentelor financiare IAS 39: Recunoaștere și Măsurare. Modificările (1) interzic utilizarea opțiunii de valoare justă a IAS 39 așa cum se aplică la datorii și (2) permite utilizarea valorii juste contabile de acoperire pentru acoperirea ratei dobânzii la depozitele de bază la portofoliu.

Aplicarea IFRS în Europa

Piețele europene ale valorilor mobiliare sunt reglementate de state membre individuale, supuse anumitor reglementări adoptate la nivelul UE. Reglementările aplicate în întreaga Uniune Europeană includ:

- *Standarde adoptate de Comitetul Reglementatorilor Europeni pentru Valorile Mobiliare, un consorțiu de reglementatori naționali. **Standardul nr. 1, Aplicarea Standardelor** cu privire la Informațiile Financiare în Europa, stabilește 21 de principii de nivel înalt pe care Statele Membre trebuie să le adopte în aplicarea IFRS. Standardul nr. 2 propus, Coordonarea Activităților de Aplicare, propune un ghid pentru implementarea **Standardului nr. 1**. Noua Directivă propusă cu privire la Auditul Statutar al Conturilor Anuale și Conturilor Conciliate.*
- *Noua Directivă ar trebui să înlocuiască actuala Directivă 8 și să amendeze Directivele 4 și 7. Printre altele, propunerea ar adopta Standardele Internaționale de Audit în UE.*
- **Amendamentele propuse la Directivele UE care stabilesc responsabilitatea colectivă a membrilor consiliului pentru situațiile financiare ale unei companii.**

Utilizarea IFRS în Statele Unite

Recunoașterea IFRS de către SEC

Din cele aproximativ 13.000 companii ale căror valori mobiliare sunt înregistrate la Comisia Statelor Unite pentru Valori Mobiliare și Titluri de valoare, 1.200 nu sunt companii americane. Dacă aceste companii străine depun situații IFRS sau GAAP locale în loc să utilizeze GAAP SUA, este necesară o reconciliere a veniturilor și activelor nete cu cifrele GAAP SUA. Înainte de 2005 existau aproximativ 50 de utilizatori IFRS la SEC. Alte 350 de companii europene cotate în Statele Unite sunt așteptate să treacă la IFRS în formularele SEC în 2005. Personalul SEC a afirmat că va examina cele 2005 formulare în vederea eliminării cerinței de reconciliere pentru depunătorii IFRS străini până la sfârșitul deceniului, sau chiar mai devreme.

Convergența IASB - FASB

În octombrie 2002 IASB și Consiliul pentru Standardele Financiar-Contabile din SUA s-au lansat într-un program comun pentru a asigura corespondența într-o măsură cât mai mare a standardelor contabile din SUA cu cele internaționale. Activitățile care fac parte din acest program includ:

- *ședințe comune organizate de două ori pe an;*
- **agende corelate;**
- **utilizarea de personal comun pentru toate proiectele majore;**
- *proiecte de convergență pe termen scurt;*
- *inventarul corespondenței referitor la fiecare diferență în vederea eliminării a cât mai multe dintre acestea; și*
- *coordonarea activităților organismelor respective de interpretare - EITF și IFRIC.*

Utilizarea IFRS în Canada

În prezent companiilor naționale canadiene cotate în Statele Unite le este permis să utilizeze GAAP SUA pentru raportarea națională, dar nu și IFRS. Toate celelalte companii canadiene trebuie să utilizeze GAAP Canadian. Emitenții străini din Canada pot utiliza IFRS sau un grup limitat de standarde GAAP care nu sunt canadiene. Institutul Canadian al Contabililor Autorizați a solicitat opinii cu privire la continuarea dezvoltării unui GAAP Canadian sau dacă mai degrabă companiilor canadiene ar trebui să li se permită sau să li se impună să utilizeze IFRS sau GAAP SUA.

Utilizarea IFRS în țările din zona Asia - Pacific

Țările din zona Asia - Pacific adoptă o varietate de abordări pentru corespondența GAAP pentru companiile naționale cu IFRS.

Cerințe pentru IFRS în locul GAAP naționale

Numai Bangladeshul impune IFRS companiilor naționale cotate.

Toate standardele naționale reiau practic cuvânt cu cuvânt IFRS

Australia, Hong Kong și Noua Zeelandă au adoptat această abordare. Datele de intrare în vigoare și perioadele de tranziție pot diferi de IFRS. Australia și Noua Zeelandă au eliminat anumite opțiuni privind politicile contabile și au adăugat unele prezentări și elemente ajutătoare. Filipine a adoptat ad literam toate IAS care erau în vigoare în 2003, dar nu a adoptat încă îmbunătățirile sau noile IFRS emise în 2003-2004.

Majoritatea standardelor naționale preiau cuvânt cu cuvânt IFRS

Singapore a adoptat majoritatea IFRS cuvânt cu cuvânt, dar a modificat câteva dintre acestea, inclusiv IAS-urile 2, 16, 17, 28, 31 și 40.

Unele standarde naționale preiau aproape cuvânt cu cuvânt IFRS-urile

India, Malaezia, Pakistan, Sri Lanka și Tailanda au adoptat IFRS-urile selectate aproape integral, dar există diferențe semnificative în alte standarde naționale și există decalaje de timp în adoptarea IFRS-urilor noi sau amendate.

Unele companii naționale cotate pot utiliza IFRS-urile

Aceasta se aplică în China, Hong Kong, Laos și Myanmar.

Membrii ISAB

Sir David Tweedie, președinte - a fost primul președinte permanent al Consiliului pentru Standarde de Contabilitate din Marea Britanie, ocupând această funcție în perioada 1999 - 2000. Anterior, Sir David a lucrat la **KPMG, ca partener în contabilitatea internă și a desfășurat o activitate didactică în calitate de profesor de contabilitate în Scoția natală. S-a ocupat de problemele specifice elaborării standardelor internaționale atât în calitate de președinte al G4 + 1, cât și ca membru al IASC. Mandatul său expiră la 30 iunie 2006.**

Thomas E. Jones, vice-președinte - ca fost Expert Financiar Principal la Citicorp și președinte al Consiliului IASC, Tom Jones are o vastă experiență în materie de elaborare a standardelor și întocmire a situațiilor financiare pentru instituții financiare. Cetățean britanic, Dl. Jones și-a desfășurat activitatea atât în Europa, cât și în Statele Unite ale Americii. Mandatul său expiră la 30 iunie 2009.

Mary E. Barth - în calitate de membru colaborator al Consiliului, Mary Barth, cetățean american, își va continua activitatea didactică la „Graduate School of Business” din cadrul Universității Stanford, ca profesor de contabilitate. Mary Barth a fost partener la firma Arthur Andersen. Mandatul său expiră la 30 iunie 2009.

Hans-Georg Bruns - asigură legătura cu comisia pentru standarde de contabilitate din Germania - a ocupat funcția de Director al Departamentului de Contabilitate la Daimler Chrysler și a condus grupul de lucru al Comitetului pentru Standarde de Contabilitate din Germania. A avut sarcina de a rezolva problemele de natură contabilă decurgând din fuziunea Daimler Chrysler.

Anthony T. Cope - a fost cooptat în Consiliul pentru Standarde de Contabilitate Financiară din SUA (FASB) în 1993. Anterior, Dl. Cope, cetățean britanic, a lucrat timp de 30 de ani ca analist financiar în Statele Unite. Făcând parte din Grupul de Lucru pentru Strategie al IASC, s-a implicat activ în restructurarea organizației, iar în ultimii cinci ani a reprezentat FASB în calitate de observator la întrunirile Consiliului IASC.

Robert P. Garnett - a fost vice-președinte executiv pe probleme financiare la Anglo American plc, o companie sud-africană cotelă la Bursa londoneză. Dl. Garnett s-a ocupat de întocmirea situațiilor financiare și a lucrat în domeniul analizelor de situații financiare în Africa de Sud, țara unde s-a născut. Mandatul său expiră la 30 iunie 2009.

Gilbert Gelard - asigură legătura cu comisia franceză pentru standarde de contabilitate. Dat fiind că a ocupat poziția de partener la KPMG în Franța, țara sa de origine, Gilbert Gelard are o experiență bogată în domeniul industriei franceze. Dl. Gelard vorbește opt limbi și este membru al organismului de elaborare a standardelor de contabilitate din Franța (CNC). De asemenea, a făcut parte din fostul Consiliu IASC.

James J. Leisenring - asigură legătura cu comisia pentru standarde de contabilitate din SUA - în ultimele trei decenii s-a ocupat de aspecte ale elaborării standardelor de contabilitate, în calitate de vice-președinte, iar mai recent, în calitate de Director pentru Activități Internaționale din cadrul FASB în țara sa natală. În același timp, Dl. Leisenring a participat în calitate de observator din partea FASB la ședințele fostului Consiliu IASC. Mandatul său expiră la 30 iunie 2005.

Warren McGregor - asigură legătura cu comisia pentru standarde de contabilitate din Australia și Noua Zeelandă - a acumulat vaste cunoștințe în domeniul problemelor privind elaborarea de standarde, lucrând timp de peste 20 de ani la Fundația Australiană de Cercetare în materie de contabilitate, unde a devenit Director Executiv. Mandatul său expiră la 30 iunie 2006.

Patricia O'Malley - asigură legătura cu comisia canadiană pentru standarde de contabilitate - a fost numită în funcția de președinte al **Consiliului pentru Standarde de Contabilitate din Canada**. Se ocupă de aspectele stabilirii standardelor la nivel global încă din anul 1983 și are o bogată experiență în domeniul instrumentelor financiare. **Anterior dna O'Malley a lucrat la KPMG în Canada ca Partener Tehnic**. Mandatul său expiră la 30 iunie 2007.

John T. Smith - Ca membru cu jumătate de normă al **Consiliului**, D-l. Smith continuă să fie partener la Deloitte & Touche (SUA). A fost membru al Departamentului pentru Probleme Urgente ale FASB, al Grupului de Implementare a Deciziilor și din Departamentul pentru Instrumente Financiare. A lucrat pentru Departamentul IASC pentru Instrumente Financiare și a prezidat Comitetul IASC pentru Implementarea IAS 39. A fost membru al IASC, SIC și IFRIC. Mandatul său expiră la 30 iunie 2007.

Geoffrey Whittington - asigură legătura cu comisia pentru standarde de contabilitate din **Marea Britanie** - a lucrat la PricewaterhouseCoopers, fiind și profesor de Contabilitate Financiară la Universitatea Cambridge. Anterior a făcut parte din Comisia pentru Concurență și Fuziuni din Marea Britanie. **Profesorul Whittington face parte din Consiliul pentru Standarde de Contabilitate din Marea Britanie**. Mandatul său expiră la 30 iunie 2006.

Tatsumi Yamada - asigură legătura cu comisia pentru standarde de contabilitate din **Japonia** - și-a desfășurat activitatea ca partener la firma **ChuoAoyama Audit Corporation** (membră a firmei PricewaterhouseCoopers) la Tokyo. Dl. Yamada are o bogată experiență în domeniul elaborării standardelor internaționale, dat fiind faptul că a reprezentat Japonia în **fostul Consiliu IASC între 1996 - 2000, devenind membru a comitetului executiv al acestuia în anul 2000**. Mandatul său expiră la 30 iunie 2006.

Membrii IASC sunt numiți pentru perioade de până la cinci ani, iar mandatul lor poate fi reînnoit o singură dată. Cel puțin cinci membri trebuie să aibă experiență în audit, trei în întocmirea situațiilor financiare și unul trebuie să fie academician. Nu se prevede un amestec de natură geografică. Doisprezece membri sunt permanenți, iar doi cu jumătate de normă.

Datele de intrare în vigoare ale modificărilor recente

IFRS noi sau revizuite	Data intrării în vigoare*
<i>IFRS 1 Prima adoptare a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară</i>	<i>Primele situații financiare cu IFRS pentru o perioadă care începe la sau după 1 ianuarie 2004</i>
<i>IFRS 2 Contabilitatea decontărilor pe bază de titluri de participare</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
<i>IFRS 3 Fuziune și achiziții</i>	<i>Fuziuni și achiziții pentru care data contractului este după 31 martie 2004</i>
<i>IFRS 4 Contracte de asigurare</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
<i>IFRS 5 Active necirculante pentru operațiuni de vânzare și discontinue</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
<i>IFRS 6 Explorarea și evaluarea resurselor minerale</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2006</i>
<i>2003 - 2004 Revizuirile ale IAS 1, 2, 8, 10, 16, 17, 21, 24, 27, 28, 31, 32, 33, 39, 40</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
<i>2004 Revizuirile ale IAS 36 și 38</i>	<i>1 aprilie 2004 (sau data mai înaintată de adoptare a IFRS 3)</i>

* Este încurajată aplicarea cât mai din timp a tuturor standardelor de mai sus, cu anumite restricții în cazul IFRS 3 și al revizuirilor IAS 36 și 38.

Interpretare Nouă	Data intrării în vigoare
<i>IFRIC 1</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 septembrie 2004</i>
<i>IFRIC 2</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
<i>IFRIC 3</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 martie 2005</i>
<i>IFRIC 4</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2006</i>
<i>IFRIC 5</i>	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2006</i>

Elemente cheie ale standardelor actuale

La paginile 20-63 am făcut un rezumat al prevederilor tuturor Standardelor Internaționale de Raportare Financiară emise până la jumătatea lunii decembrie 2004 și care vor fi în vigoare în 2005. Aceste rezumate reprezintă informații generale și nu substituie necesitatea citirii întregului standard.

IAS 1 Prezentarea situațiilor financiare (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Să stabilească cadrul general pentru prezentarea situațiilor financiare cu caracter general, inclusiv recomandări cu privire la structura acestora și cerințe minime cu privire la conținut.

Elemente cheie

- **Principiile fundamentale ce stau la baza pregătirii situațiilor financiare, inclusiv continuitatea activității, prezentarea și clasificarea în concordanță cu perioadele precedente, contabilitatea angajamentelor și materialitatea.**
- **Activele și pasivele, veniturile și cheltuielile nu pot fi compensate decât dacă acest lucru este permis sau impus de alt IFRS.**
- **Perioadele de informare anterioare comparative trebuie să fie prezentate pentru sumele indicate în situațiile financiare și note.**
- **Un set complet de situații financiare trebuie să includă bilanțul contabil, contul de profit și pierdere, situația modificărilor în structura capitalurilor proprii, situația fluxurilor de numerar, politicile contabile și notele explicative.**
- **Situația modificărilor în structura capitalurilor proprii trebuie să indice fie:**
 - toate modificările în capitalurile proprii; fie
 - modificările în capitalurile proprii, altele decât cele provenite din tranzacții cu acționarii care acționează în calitatea lor de acționar.
- **În general situațiile financiare trebuie întocmite anual. În cazul în care data de încheiere a anului financiar se schimbă, iar situațiile anuale sunt prezentate pentru o perioadă mai lungă sau mai scurtă de un an, compania trebuie să prezinte perioada acoperită.**
- **În mod normal este necesară distincția între active și pasive circulante și necirculante. În general evenimentele care au loc ulterior întocmirii bilanțurilor contabile nu sunt luate în**

●IAS 1 specifică numărul minim de articole care trebuie prezentate în bilanțul contabil, în contul de profit și pierdere și în situația modificărilor în capitalul propriu și include recomandări cu privire la identificarea articolelor suplimentare.

●IAS 1 precizează prezentarea minimă a fiecărei componente a situației financiare.

Această prezentare trebuie să includă informații despre:

- **politicile contabile aplicate;**
- deciziile luate de conducere în procesul de aplicare a politicilor contabile în cadrul entității, care au efectul cel mai semnificativ asupra sumelor recunoscute în situațiile financiare; și
- previziunile cheie legate de viitor și alte surse cheie de estimare nesigure, care prezintă un risc ridicat de a cauza o modificare materială a sumelor reportate ale activelor și pasivelor în următorul an financiar.

Interpretări

SIC 29, Prezentare - Acorduri privind concesiunea de servicii

Prezentarea este necesară dacă o entitate este de acord să furnizeze servicii care oferă acces public la facilități economice și sociale majore.

IAS 2 Contabilitatea stocurilor (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede regimul contabil al stocurilor, inclusiv stabilirea costurilor și recunoașterea ulterioară ca și cheltuială.

Elemente cheie

- Stocurile trebuie să fie evaluate la valoarea cea mai mică dintre cost și valoarea netă realizabilă.
- Costurile includ costul de achiziție, costul de conversie (materiale, muncă și cheltuieli generale) și alte costuri necesare pentru aducerea stocurilor la locația și starea actuală, dar nu pentru diferențele de curs valutar.
- Pentru obiectele de inventar care nu sunt fungibile, costurile specifice sunt atribuite obiectelor individuale specifice de inventar.
- Pentru obiectele fungibile costul este stabilit fie pe baza metodei FIFO, „primul intrat - primul ieșit”, fie a costului mediu ponderat. Metoda LIFO, „ultimul intrat - primul ieșit” nu este permisă.
- Atunci când obiectele de inventar sunt vândute, valoarea contabilă a acestora trebuie să fie recunoscută drept cheltuială în perioada în care a fost recunoscut venitul aferent.

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 7 Situațiile fluxurilor de numerar (revizuit în 1992)

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1994</i>
Obiectiv	<i>Să impună prezentarea de informații cu privire la istoricul mișcărilor de numerar și echivalent de numerar înregistrate de o entitate prin intermediul situației fluxurilor de numerar, care clasifică fluxurile de numerar în timpul perioadei pe activități de exploatare, investiții și finanțare.</i>
Elemente cheie	● <i>Situațiile fluxurilor de numerar trebuie să analizeze schimbările de numerar și echivalent de numerar în perioada dată.</i> ● <i>Echivalentul de numerar include investiții pe termen scurt (cu scadențe mai mici de 3 luni de la data achiziției), ușor convertibile în sume determinate de numerar și prezentând un risc redus de diminuare a valorii. În general, exclud investițiile în acțiuni.</i> ● <i>Fluxurile de numerar din activitățile de exploatare, investiții și finanțare trebuie să fie raportate separat.</i> ● <i>Fluxurile de numerar din activitățile de exploatare sunt raportate utilizând fie metoda directă (recomandată), fie metoda indirectă.</i> ● <i>Fluxurile de numerar provenite din impozite pe venit sunt clasificate ca fluxuri de numerar din activități de exploatare dacă nu pot fi calificate precis ca fluxuri de numerar din activități de finanțare sau de investiții.</i> ● <i>Cursul de schimb utilizat pentru transformarea tranzacțiilor exprimate în valută și fluxurile de numerar ale unei filiale din străinătate trebuie să fie cel valabil la data fluxurilor de numerar.</i> ● <i>Fluxurile de numerar cumulate aferente achiziției și înstrăinării de către filiale și alte unități trebuie să fie prezentate separat și clasificate ca activități de investiții, cu prezentarea de informații suplimentare conform cerințelor.</i> ● <i>Tranzacțiile de investiții și finanțare care nu presupun utilizarea de numerar trebuie excluse din situația fluxurilor de numerar și prezentate distinct.</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

IAS 8 Politici contabile, modificări în estimările contabile și erori (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Să impună prezentarea de informații cu privire la istoricul mișcărilor de numerar și echivalent de numerar înregistrate de o entitate prin intermediul situației fluxurilor de numerar, care clasifică fluxurile de numerar în timpul perioadei pe activități de exploatare, investiții și finanțare.

Elemente cheie

- *Prevede o ierarhie în alegerea politicilor contabile:*
 - *Standardele și interpretările IASB, ținând cont de toate recomandările IASB de implementare relevante.*
 - *În lipsa unui standard, referiți-vă la cerințele și recomandările din standardele și interpretările IASB care tratează aspectele similare și corespondente; și la definițiile, criteriile de recunoaștere și conceptele de măsurare a activelor, pasivelor, veniturilor și cheltuielilor din Cadru.*
 - *Conducerea poate lua în considerare și cele mai recente opinii ale altor organisme de stabilire a standardelor.*
- *Aplicarea politicilor contabile în mod consistent pentru tranzacții similare.*
- *Efectuarea unei modificări a politicii contabile numai dacă acest lucru este impus de un standard sau o interpretare sau dacă duce la informații mai relevante și fiabile.*
- *Dacă efectuarea unei modificări a politicii contabile este impusă de un standard sau de o interpretare, trebuie respectate cerințele tranzitorii ale acesteia. Dacă nu se specifică nici o modificare, sau dacă respectiva modificare este voluntară, se aplică retrospectiv noua politică prin corecția perioadelor precedente. Dacă nu se poate face acest lucru, se include efectul cumulativ al modificării în contul de profit și pierdere. Dacă efectul cumulativ nu poate fi stabilit, noua politică se aplică ulterior.*
- *Modificările în estimările contabile (de exemplu, modificarea estimării privind durata de funcționare a unui mijloc fix) sunt reflectate în exercițiul curent, sau în perioadele următoare sau în ambele perioade (nu se procedează la corecție).*
- *Toate erorile trebuie să fie corectate și dacă eroarea a avut loc înainte de ultima perioadă prezentată, prin corecția bilanțului contabil de deschidere.*
- *Sunt necesare prezentări ale modificărilor contabile, modificărilor estimărilor și corectării erorilor.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 10 Evenimente ulterioare datei bilanțului (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede:

Momentul în care o entitate trebuie să își ajusteze situațiile financiare pentru a reflecta evenimente ulterioare datei bilanțului. Informații despre data avizării situațiilor financiare pentru depunere și despre evenimentele ulterioare datei bilanțului.

Elemente cheie

- *Evenimente ulterioare datei bilanțului sunt acele evenimente, atât favorabile, cât și nefavorabile, care au loc între data bilanțului și data la care sunt avizate situațiile financiare pentru depunere.*
- *Evenimente care impun ajustarea - se corectează situațiile financiare astfel încât să reflecte evenimentele care confirmă condițiile existente la data întocmirii bilanțului (precum soluționarea unui litigiu ulterior datei bilanțului).*
- *Evenimente care nu impun ajustarea - nu se corectează situațiile financiare pentru a reflecta evenimente care au loc după data bilanțului (de exemplu, scăderea prețurilor pe piață după sfârșitul exercițiului nu modifică valoarea evaluată a investițiilor la data întocmirii bilanțului).*
- *Dividendele rezultate din instrumentele financiare, propuse sau declarate după data întocmirii bilanțului contabil nu trebuie să fie recunoscute ca fiind datorii la data bilanțului. Prezentarea de informații este necesară.*
- *O entitate nu trebuie să își întocmească situațiile financiare pe principiul continuității activității dacă din analiza evenimentelor ulterioare datei bilanțului reiese că aplicarea acestui principiu nu este oportună.*
- *O entitate trebuie să menționeze data la care situațiile financiare au fost avizate în vederea depunerii.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 11 Contractele de construcții (revizuit în 1993)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1995

Obiectiv

Prevede regimul contabil aplicabil veniturilor și costurilor aferente contractelor de construcții din situațiile financiare ale contractantului.

Elemente cheie

- *Veniturile contractuale trebuie să cuprindă sumele convenite în contractul inițial, precum și variațiile determinate de desfășurarea propriu - zisă a lucrărilor și de plata obligațiilor și a stimulentele în măsura în care acestea să genereze venituri și pot fi măsurate cu un anumit grad de precizie.*

- *Costurile contractuale trebuie să cuprindă costurile legate în mod direct de un contract anume, costuri care decurg din activitatea contractuală în general și care pot fi alocate în mod rezonabil contractului, împreună cu alte costuri ce urmează a fi suportate de client în baza contractului.*
- *În cazul în care rezultatul unui contract de construcție poate fi estimat cu un anumit grad de precizie, costurile și veniturile trebuie recunoscute în funcție de stadiul realizării obiectivului prevăzut în contract (metoda contabilă care se referă la stadiul de execuție a lucrării).*
- *În cazul în care rezultatul nu poate fi estimat în mod fiabil, nu trebuie să se recunoască nici un profit. În schimb, venitul contractual trebuie recunoscut doar în măsura în care costurile contractuale suportate sunt preconizate a fi recuperate, iar costurile contractuale trebuie să fie recunoscute drept cheltuieli în exercițiul financiar în care sunt efectuate.*
- *În cazul în care este probabil ca veniturile contractuale să fie mai mici decât costurile totale contractuale, pierderea preconizată trebuie recunoscută imediat.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 12 Impozitul pe profit (revizuit în 2000)

Data intrării în vigoare

Perioade care încep la sau după 1 ianuarie 1998. Anumite revizui se aplică perioadelor care încep la sau după 1 ianuarie 2001

Obiectiv

Prevede regimul contabil al impozitului pe profit. Stabilește principii și oferă recomandări pentru înregistrarea în conta-bilitate a consecințelor fiscale prezente și viitoare legate de:

- recuperarea (lichidarea) viitoare a valorii contabile a activelor (pasivelor) din bilanțul contabil al unei entități
- tranzacțiile aferente perioadei curente recunoscute în

Elemente cheie

- **Datoriile și creanțele fiscale curente trebuie luate în calcul la stabilirea impozitelor și trebuie să fie recunoscute pentru perioadele de impozitare curente și anterioare, măsurate la cotele aplicabile perioadei respective.**
- **O diferență temporară este o diferență între valoarea contabilă a unui activ sau pasiv și baza sa de impozitare.**
- **Datoriile fiscale amânate trebuie să fie recunoscute pentru efectele fiscale viitoare ale tuturor diferențelor temporare impozabile, cu trei excepții:**
 - datorii provenite din recunoașterea inițială a fondului comercial;
 - datorii provenite din recunoașterea inițială a unui activ/pasiv, altul decât cel stabilit inițial și care, în momentul tranzacției, nu afectează profitul impozabil;

- datorii provenite din profiturile nedistribuite din investiții în care întreprinderea este în măsură să controleze momentul reluării diferenței și este posibil ca această reluare să nu aibă loc în viitorul previzibil.
- O creanță fiscală amânată trebuie să fie recunoscută ca diferență temporară deductibilă, pierderi neutilizate din impozite și credite fiscale neutilizate, în măsura în care este posibil ca profitul impozabil din care să fie deductibilă diferența temporară să fie disponibil, cu următoarea excepție:
 - creanța fiscală amânată provine din recunoașterea inițială a unei creanțe/datorii, alta decât cea prevăzută inițial și care, în momentul tranzacției, nu afectează profitul contabil sau impozabil.
- Datoriile (creanțele) fiscale amânate trebuie să fie măsurate pe baza cotelor de impozitare preconizate a se aplica în perioada achitării datoriei sau realizării activului, având în vedere cotele de impunere/legislația în vigoare sau reglementate la data bilanțului.
- Discontinuitatea creanțelor și datoriilor fiscale amânate este interzisă.
- Impozitele amânate trebuie să fie prezentate ca articole necirculante în bilanțul contabil.
- IAS 12 cuprinde cerințe referitoare la prezentarea detaliată

Interpretări

SIC 21, Impozitul de profit - Recuperarea activelor reevaluate, care nu trebuie amortizate

Datoriile sau creanțele fiscale amânate rezultate din reevaluare trebuie măsurate în funcție de efectele fiscale ale valorificării, mai degrabă decât ale utilizării activului respectiv.

SIC 25, Impozitul pe profit - Modificări în statutul fiscal al entității întreprinderii sau al acționariatului

Efectele fiscale curente și amânate ale unei astfel de modificări trebuie să fie incluse în **profitul net sau în pierdere a exercițiului**, cu excepția cazului în care aceste efecte se referă la tranzacții sau evenimente care au fost recunoscute direct în capitalul propriu.

IAS 14 Raportarea pe segmente (revizuit în 1997)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 iulie 1998

Obiectiv

Să stabilească principiile de raportare a informațiilor financiare pe linii de activitate și zone geografice.

Elemente cheie

- IAS 14 se aplică entităților ale căror capitaluri proprii și titluri sunt tranzacționate la bursă, precum și entităților aflate în curs de a emite astfel de titluri. De asemenea, o entitate care optează pentru raportarea pe segmente trebuie să se conformeze cerințelor IAS 14.

- *O întreprindere trebuie să se preocupe de structura sa organizatorică și de sistemul de raportare internă în scopul identificării segmentelor de activitate și a celor geografice.*
- *În cazul în care nu se poate stabili o segmentare internă geografică sau pe produse/servicii, se va urmări nivelul imediat inferior de segmentare internă în vederea stabilirii segmentelor de raportare.*
- *Sunt furnizate recomandări pe baza cărora sunt raportabile segmentele (în general praguri de 10%).*
- *Există o bază de segmentare primară și o bază de segmentare secundară.*
- *Raportarea pe segmente trebuie să se bazeze pe aceleași politici contabile ca și raportările consolidate ale grupului sau întreprinderii.*
- *IAS 14 stabilește cerințe de prezentare pentru segmentele primare și secundare, prevăzând cerințe de prezentare mai puține în cazul segmentelor secundare.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 15 Informații care reflectă efectele variației prețurilor

Data intrării în vigoare

Retras în decembrie 2003.

IAS 16 Terenuri și mijloace fixe (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede principiile pentru recunoașterea contabilă inițială și ulterioară a terenurilor și mijloacelor fixe.

Elemente cheie

- *Terenurile și mijloacele fixe trebuie recunoscute ca activ atunci când este probabil să genereze beneficii economice viitoare pentru întreprindere, iar costul activului poate fi evaluat în mod fiabil.*
- *Recunoașterea inițială la costul istoric, care include toate costurile necesare pregătirii mijlocului fix pentru utilizarea dorită. În cazul în care plata este amânată, trebuie să se recunoască dobânda.*
- *În contabilizarea ulterioară achiziției, IAS 16 permite alegerea unui model contabil:*
 - *Modelul costului istoric: Mijlocul fix este înregistrat la costul istoric, din care se scad amortizarea cumulată și pierderile din deprecieri.*
 - *Modelul reevaluării: Mijlocul fix este înregistrat la suma reevaluată, care este valoarea reală la data reevaluării minus amortizarea ulterioară.*

- *Conform modelului reevaluării, reevaluările trebuie efectuate periodic. Toate articolele dintr-o clasă trebuie să fie reevaluate (de exemplu, toate clădirile). Surplusurile de reevaluare sunt creditate în conturile de capital propriu. Deficitele de reevaluare sunt imputate mai întâi surplusului de reevaluare în conturile de capital propriu, iar orice excedent este imputat rezultatului exercițiului. Atunci când se cedează mijlocul fix reevaluat, surplusul de reevaluare din capitalul propriu rămâne în capitalul propriu și nu este circulat prin rezultatul exercițiului.*
- *În cazul în care se utilizează modelul costului istoric, componentele unui mijloc fix cu modele sau beneficii diferite trebuie să fie amortizate separat.*
- *Conform modelului costului istoric, amortizarea este imputată în mod sistematic duratei de funcționare a mijlocului fix. Metoda amortizării trebuie să reflecte consumul fluxului de beneficii. Valoarea reziduală trebuie să fie revizuită cel puțin anual. Dacă operarea unui element de teren sau mijloc fix (de exemplu un avion) necesită inspecții majore regulate, în momentul în care se efectuează fiecare inspecție majoră costurile aferente sunt recunoscute în valoarea contabilă a mijlocului fix ca fiind înlocuiri, în cazul în care sunt satisfăcute criteriile de recunoaștere.*
- *Pierderile din depreciere asupra terenurilor și mijloacelor fixe trebuie să fie evaluate conform IAS 36.*
- *Toate schimburile de terenuri și mijloace fixe trebuie să fie evaluate la valoarea corectă, inclusiv schimburile de articole similare, aceasta dacă tranzacția nu este deficitară în consistență comercială sau dacă valoarea reală a mijlocului fix primit sau a mijlocului fix cedat nu poate fi măsurată în mod fiabil.*
- *Prezentarea include politicile contabile; metodele de amortizare și duratele de funcționare; achiziții, cedări, pierderi din depreciere și reluări; sumele și detaliile reevaluării; și angajamente.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 17 Leasing (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede, atât pentru locatori cât și pentru locatari politicile contabile corespunzătoare ce trebuie aplicate și elementele ce trebuie evidențiate cu privire la leasingul financiar și operațional.

Elemente cheie

Leasingul este clasificat ca leasing financiar dacă se transferă într-o măsură semnificativă toate riscurile și beneficiile aferente dreptului de proprietate asupra bunului. Exemple:

- Leasingul acoperă în mod semnificativ întreaga durată de funcționare a mijlocului fix.
- Valoarea prezentă a plății ratelor de leasing este în mod semnificativ egală cu valoarea corectă a mijlocului fix.
- **Toate celelalte operațiuni se înscriu în categoria leasingului operațional.**
- **Un leasing pentru un teren și construcție trebuie să fie împărțit în funcție de elementele de teren și construcție. Elementul teren reprezintă în general un leasing operațional. Elementul construcție este fie un leasing operațional, fie unul financiar, pe baza criteriilor stabilite în IAS 17. Cu toate acestea, evaluarea separată a elementelor de teren și construcție nu este necesară în cazul în care interesul locatarului față de teren și construcție este clasificat ca investiție financiară conform IAS 40 și se adoptă modelul valorii reale.**
- **Leasing financiar - Contabilitatea locatarului:**
 - recunoaște activul și pasivul la minimul dintre valoarea prezentă a plăților minime de leasing și valoarea reală a bunului.
 - politica de amortizare este aceeași ca și în cazul bunurilor deținute în proprietate.
 - plățile de leasing financiar - sunt împărțite în cheltuieli de finanțate și cheltuieli de reducere a datoriei neachitate.
- **Leasing financiar - Contabilitatea locatorului:**
 - recunoaște creanțele la o valoare egală cu investiția netă de leasing.
 - recunoaște venitul financiar pe baza unui model care reflectă o rată periodică constantă a rentabilității investiției totale nete neamortizate a locatorului.
- **Leasing operațional - Contabilitatea locatarului:**
 - recunoaște plățile de leasing ca o cheltuială în contul de profit și pierdere prin metoda lineară pe durata termenului de leasing, în cazul în care nu există nici o altă metodă care să reflecte cu mai multă acuratețe specificul fluxului de beneficii.
- **Leasingul operațional - Contabilitatea locatorului:**
 - bunurile în regim de leasing trebuie prezentate în bilanțul contabil al locatarului în funcție de natura lor.
 - venitul obținut din leasing operațional trebuie recunoscut ca venit prin metoda lineară pe durata termenului de leasing, în cazul în care nu există nici o altă metodă care să reflecte cu mai multă acuratețe specificul fluxului de beneficii.
- **Locatorii trebuie să împartă costurile directe inițiale pe durata termenului de leasing (înregistrarea imediată drept cheltuială este interzisă).**
- **Contabilizarea tranzacțiilor de vânzare și vânzare cu opțiunea de preluare în leasing a bunului vândut (leaseback) depind de calificarea ca operațiuni de leasing financiar sau operațional.**

Interpretări

SIC 15 Leasing operațional - Facilități

Facilitățile acordate în cadrul unui contract de leasing (scutirea de la plata ratelor **pe o anumită perioadă**) **trebuie să fie recunoscute atât de locator, cât și de locatar ca o diminuare a venitului din rate de leasing și a cheltuielii aferente, respectiv, pe durata contractului.**

SIC 27 Evaluarea fondului tranzacțiilor care implică forma legală a leasingului

Dacă o serie de tranzacții implică forma legală a unui leasing și pot fi înțelese cu referință la o serie ca fiind un întreg, apoi seriile trebuie contabilizate ca fiind o singură tranzacție.

IFRIC 4 Stabilirea dacă un acord conține un leasing

Contractele care depind de un activ specific sau aprobă dreptul de control al unui activ specific sunt în general operațiuni de leasing supuse IAS 17.

IAS 18 Venituri (revizuit în 1993)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1995

Obiectiv

Prevede regimul contabil al veniturilor obținute din diferite tipuri de tranzacții și evenimente.

Elemente cheie

- Veniturile trebuie evaluate la valoarea reală a mijlocului de plată primit sau ce urmează a fi încasat.
- Recunoaște:
 - Venituri din vânzarea de bunuri - în momentul în care riscurile și avantajele au fost transferate în sarcina cumpărătorului, vânzătorul nu mai exercită nici un control asupra bunului vândut, iar valoarea poate fi măsurată cu precizie.
 - Venituri din prestările de servicii - metoda procentului de executare.
 - Venituri din dobânzi, redevențe și dividende recunoscute în momentul în care există probabilitatea obținerii de beneficii pentru companie:
 1. Dobânzile - recunoscute proporțional cu perioada, pe baza randamentului efectiv al activului.
 2. Redevențele - recunoscute pe baza contabilității de angajamente, conform contractului.
 3. Dividendele - recunoscute în momentul în care se stabilește dreptul acționarului de a încasa sumele respective.
- Trebuie prezentate politicile contabile referitoare la

Interpretări

SIC 31 Venit - Tranzacții de schimb care implică serviciile de publicitate

Recunoaște veniturile din tranzacțiile de schimb care implică servicii de publicitate numai dacă o mare parte din venit este primită și din tranzacții care nu implică schimbul.

IAS 19 Beneficiile angajaților (revizuit în 2000)

Data intrării în vigoare

Perioade care încep la sau după 1 ianuarie 1999. Anumite revizuiți intră în vigoare la sau după 1 ianuarie 2001; alte revizuiți intră în vigoare pentru perioade care se încheie la 31 mai 2002.

Obiectiv

Prevede regimul contabil și modalitățile de raportare a beneficiilor acordate angajaților, inclusiv beneficiile pe termen scurt (salarii, concediu anual, concediu de boală, cotă anuală din profit, bonus-uri și beneficii nemateriale); pensii; asigurare de viață ulterioară încetării contractului de muncă și beneficii medicale (concediu lung, handicap, compensații amânate și cote și bonus-uri pe termen lung din profit).

Elemente cheie

- **Principiul de bază:** costurile beneficiilor acordate angajaților trebuie recunoscute în perioada în care angajatul a prestat serviciul pentru care a primit respectivele beneficii, nu în momentul în care se plătesc sau devin exigibile aceste beneficii.
- **Beneficiile pe termen scurt pentru angajați** (plătibile în termen de 12 luni) trebuie să fie recunoscute drept cheltuială în perioada în care angajatul prestează serviciile.
- **Cotele din profit și bonus-urile** vor fi recunoscute numai atunci când entitatea are obligația de a le plăti și când costurile pot fi estimate cu precizie.
- **Planurile pentru beneficii ulterioare încetării contractului de muncă** (precum pensiile și asigurările medicale) sunt clasificate fie ca planuri de contribuții definite, fie ca planuri pensii definite.
- **Conform planurilor de contribuții definite**, cheltuielile sunt recunoscute în perioada în care este plătită contribuția.
- **Conform planurilor de pensii definite**, o datorie este recunoscută în bilanț ca fiind egală cu valoarea netă dintre:
 - valoarea actuală a obligației de beneficii definite (valoarea actuală a plăților viitoare preconizate necesare lichidării obligației rezultate din serviciile prestate de angajat în perioada curentă și în perioadele precedente);
 - câștigurile și pierderile actuariale amânate și costul trecut amânat al serviciului; și
 - valoarea reală a oricărui activ din plan la data bilanțului.
- **Planul de active cuprinde active** păstrate într-un fond de beneficii pe termen lung, beneficii rezervate angajaților, și polițe de asigurare.
- **Beneficiile pe termen lung** destinate angajaților trebuie să fie recunoscute și evaluate în același mod ca și beneficiile ulterioare încetării raportului de muncă în baza unor planuri de pensii definite. Cu toate acestea, spre deosebire de planurile de pensii definite, amânarea câștigurilor sau

- *Beneficiile acordate la încheierea raporturilor de muncă trebuie să fie recunoscute atunci când entitatea este responsabilă de terminarea raporturilor de muncă a unui sau mai multor angajați înainte de data normală de pensionare și acest lucru poate fi demonstrat, sau este responsabilă de furnizarea beneficiilor pentru încheierea raporturilor de muncă drept rezultat al unei oferte făcute pentru încurajarea eliberării voluntare a funcției.*
- *Beneficiile pentru compensarea participării la capitalul propriu sunt acoperite de IFRS 2 și nu de IAS 19.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 20 Contabilitatea subvențiilor acordate de stat și prezentarea informațiilor privind asistența guvernamentală

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1984

Obiectiv

Prevede regimul contabil al subvențiilor guvernamentale și al altor forme de asistență guvernamentală, precum și cerințele de prezentare.

Elemente cheie

- *Subvențiile guvernamentale trebuie recunoscute doar dacă există certitudinea rezonabilă că entitatea va respecta condițiile impuse la acordarea subvențiilor și că subvențiile vor fi primite. Subvențiile nefinanciare sunt în general recunoscute la valoarea reală, chiar dacă este permisă recunoașterea la valoarea nominală.*
- *Se aplică sistematic metoda veniturilor (subvențiile sunt recunoscute ca venituri pe perioadele corespunzătoare costurilor aferente) și nu metoda capitalului (prin care subvențiile sunt creditate direct în conturile de capital).*
- *Subvențiile pentru venit pot fi prezentate fie pe credit în contul de profit și pierdere, fie ca o deducere de cheltuieli.*
- *Subvențiile pentru active pot fi prezentate fie ca venit amânat în bilanț, fie prin deducere pentru obținerea valorii contabile nete a activului respectiv.*
- *Rambursarea subvențiilor guvernamentale se înregistrează ca ajustare a unei estimări contabile cu regim diferit pentru subvențiile pentru venituri și active.*

Interpretări

SIC 10 Asistență guvernamentală - fără legătură cu activitățile de exploatare.

Asistența guvernamentală acordată entităților, menită să încurajeze sau să sprijine pe termen lung activitatea acestora în anumite zone sau sectoare industriale, trebuie să se supună regimului subvențiilor guvernamentale

IAS 21 Efectele variației cursului de schimb (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade care încep la sau după 1 ianuarie 2005.

Obiectiv

Prevede regimul contabil aplicabil tranzacțiilor desfășurate de o entitate în străinătate, respectiv tranzacțiilor în valută și operațiunilor din străinătate.

Elemente cheie

- În primul rând stabilirea monedei funcționale a entității.
- Apoi toate articolele exprimate în moneda străină se convertesc în moneda funcțională:
 - la data efectuării tranzacției - pentru recunoașterea și evaluarea inițiale se înregistrează folosind cursul de schimb valabil la data tranzacției.
 - la date ulterioare bilanțului:
 1. elementele monetare se înregistrează la cursul de închidere;
 2. pentru elementele nemonetare se ia în calcul cursul de schimb valabil la data tranzacției, se înregistrează la costul istoric; și
 3. pentru elementele nemonetare înregistrate la valoarea reală se utilizează cursul de schimb valabil la data determinării valorii respective.
 - diferențele de curs care duc la achitarea elementelor monetare și la conversia articolelor monetare la un curs diferit de cel recunoscut inițial sunt incluse în contul de profit și pierdere, cu o singură excepție:
 - diferențele de curs provenite din articole monetare care sunt parte a investiției nete a entității în operațiuni străine sunt recunoscute în situații financiare consolidate care includ operațiunea străină într-un cont separat al capitalului propriu; acestea vor fi recunoscute în contul de profit și pierdere ca cedare a investiției nete.
- Rezultatele și poziția financiară a unei entități a cărei monedă funcțională nu este moneda unei economii hiperinflaționiste sunt convertite în altă monedă prin utilizarea următoarelor proceduri:
 - activele și datoriile aferente fiecărui bilanț prezentat (inclusiv cele comparative) sunt transformate la cursul de schimb de închidere de la data bilanțului;
 - elementele de venituri și cheltuieli pentru fiecare situație financiară (inclusiv cele comparative) sunt transformate la cursurile de schimb de la data

- toate diferențele de curs sunt recunoscute ca o componentă distinctă a capitalului propriu.
- Entităților ce își desfășoară activitatea în contexte economice hiperinflaționiste li se aplică reguli speciale pentru transformarea rezultatelor și poziției financiare.

Interpretări

SIC 7 „Introducerea monedei Euro”

Explică modul de aplicare a IAS 21 în momentul introducerii monedei Euro.

IAS 22 Fuziuni și achiziții (revizuit în 1998)

Data intrării în vigoare

Înlocuit de IFRS 3 în 2003, în vigoare la 1 aprilie 2004.

IAS 23 Costurile îndatorării

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1995

Obiectiv

Prevede regimul contabil aplicabil costurilor îndatorării.

Elemente cheie

- Costurile îndatorării cuprind dobânzile, amortizarea discounturilor sau a primelor de împrumut, amortizarea cheltuielilor auxiliare efectuate în vederea obținerii împrumutului.
- Sunt permise două modele contabile:
 - Modelul cheltuielii: înregistrarea pe cheltuieli a costurilor îndatorării, la momentul apariției acestora.
 - Modelul capitalizării: costurile capitalizate ale îndatorării, câte pot fi atribuite în mod direct achiziției sau construcției unui activ, dar numai atunci când se preconizează obținerea de beneficii economice viitoare pentru entitate, iar costurile să poată fi corect evaluate. Toate costurile de îndatorare ce nu îndeplinesc condițiile pentru capitalizare se înregistrează pe cheltuieli la momentul la care sunt efectuate.
- Activul pentru care se contractează împrumutul necesită o perioadă îndelungată de timp pentru a fi executat și dat în funcțiune sau vândut. Este vorba despre unități productive, investiții financiare și anumite stocuri.
- În cazul în care fondurile sunt împrumutate și folosite în scopul obținerii unui activ pe termen lung, se aplică o rată de capitalizare (media ponderată a costurilor îndatorării aplicabilă împrumuturilor neachitate de întreprindere în perioada respectivă) cheltuielilor efectuate în cursul perioadei, pentru a stabili valoarea costurilor de îndatorare eligibile pentru **capitalizare**.

- Este cerută prezentarea politicii contabile cu privire la costurile îndatorării.

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 24 Prezentarea informațiilor privind tranzacțiile cu părțile afiliate (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Să asigure că situațiile financiare atrag atenția asupra posibilității ca poziția financiară și rezultatele operațiunilor să fi fost afectate de existența unei părți afiliate.

Elemente cheie

- Părțile afiliate sunt acele părți ce controlează sau au o influență semnificativă asupra entității care raportează, inclusiv societățile-mamă, filialele, asocierile în participație, proprietarii și familiile acestora, personalul cheie de conducere și planurile pentru beneficii ulterioare încetării relațiilor de muncă.
- Este necesară prezentarea:
 - naturii raporturilor ce presupun exercitarea controlului, chiar dacă nu au fost efectuate tranzacții.
 - tranzacțiilor cu părțile afiliate.
 - compensațiilor acordate conducerii.
- Exemple de tranzacții cu părțile afiliate care trebuie prezentate:
 - Achiziția sau vânzarea de bunuri.
 - Achiziția sau vânzarea de active.
 - Prestarea sau contractarea de servicii.
 - Leasingul.
 - Transferuri de cercetare-dezvoltare.
 - Transferuri efectuate în baza contractelor de licență.
 - Transferuri efectuate în baza contractelor de finanțare (inclusiv împrumuturi și contribuții la capitalul propriu).
 - Oferirea de garanții sau de garanții colaterale.
 - Achitarea datoriilor în numele entității sau de către entitate în numele altei părți.

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 26 Contabilizarea și raportarea planurilor de pensii

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1998</i>
Obiectiv	<i>Prevede principiile referitoare la evaluare și prezentare pentru raportările financiare ale planurilor de pensii.</i>
Elemente cheie	● <i>Stabilește cerințele de raportare atât pentru planurile de contribuții determinate, cât și pentru planurile de pensii, inclusiv cerința întocmirii unei situații a activelor nete disponibile pentru plata beneficiilor respective (diferențiate în investite și neinvestite).</i> ● <i>Specifică necesitatea evaluării actuariale a beneficiilor pentru beneficiile definite și utilizarea valorilor reale pentru investițiile în planurile de beneficii respective.</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

IAS 27 Situațiile financiare consolidate și separate

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
Obiectiv	<i>Prevede cerințele pentru întocmirea și prezentarea situațiilor financiare consolidate ale unui grup de c o m p a n i i aflate sub controlul societății-mamă; Prevede regimul contabil al investițiilor în filiale, entități controlate în comun</i>
Elemente cheie	● <i>Ofilială este o entitate controlată de altă entitate, cunoscută ca societatea-mamă. Controlul este puterea de a guverna politicile operaționale și financiare.</i> ● <i>Situațiile financiare consolidate sunt situațiile financiare ale unui grup (societatea-mamă și filialele sale) prezentate ca situațiile unei singure entități economice.</i> ● <i>Situațiile financiare consolidate trebuie să includă toate filialele. Nu se fac scutiri pentru „control temporar” sau „filială care operează în conformitate cu restricții severe privind transferul fondurilor pe termen lung”.</i> ● <i>Toate entitățile din grup trebuie să utilizeze aceleași politici contabile.</i> ● <i>Datele de raportare ale filialelor nu pot diferi cu mai mult de trei luni față de data de raportare a grupului.</i> ● <i>Participațiile minoritare sunt reportate în capitalurile proprii din bilanț și nu sunt deduse din evaluarea profitului sau pierderii grupului. Cu toate acestea, profitul sau pierderea grupului sunt distribuite în situația financiară între minorități și acționarii societății-mamă.</i> ● <i>În situațiile financiare separate ale societății-mamă: contabilizarea tuturor investițiilor sale în filiale fie la cost, fie ca investiții conform IAS 39.</i>

Interpretări

SIC 12 Consolidare - Entități cu obiect de activitate special

Societatea trebuie să consolideze o entitate specială dacă, în fapt, controlează acea entitate.

IAS 28 Contabilitatea investițiilor în întreprinderile asociate (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede regimul contabil ce trebuie aplicat investițiilor în întreprinderi asociate asupra cărora investitorul exercită o influență semnificativă.

Elemente cheie

- *Se aplică tuturor investițiilor în care investitorul are o influență ridicată, cu excepția cazului în care investitorul este o firmă cu capital mixt, fond mutual, sau trust, caz în care trebuie respectat IAS 39.*
- *Investitorul trebuie să utilizeze metoda punerii în echivalență pentru toate investițiile în asociații asupra cărora are o influență semnificativă.*
- *Influența nu este semnificativă dacă investitorul deține mai puțin de 20% din drepturile de vot în cadrul societății respective.*
- *Conform metodei punerii în echivalență, investiția este inițial înregistrată la cost și ulterior este corectată pentru a reflecta aportul investitorului la modificarea structurii activului net al întreprinderii în care s-a făcut investiția, ulterior achiziției. Situațiile financiare ale investitorului reflectă partea ce îi revine din rezultatul din exploatare obținut de întreprinderea asociată ulterior achiziției.*
- *Politicele contabile ale societății respective trebuie să fie aceleași cu ale investitorului.*
- *Contabilitatea capitalurilor proprii este necesară în situațiile financiare separate ale investitorului, chiar dacă nu sunt necesare conturile consolidate, de exemplu, deoarece investitorul nu are filiale. Cu toate acestea, investitorul nu aplică metoda punerii în echivalență atunci când prezintă situații financiare separate întocmite în conformitate cu IAS 27. În schimb, investitorul contabilizează investiția fie la cost, fie ca o investiție conform IAS 39.*
- *Este necesară verificarea gradului de depreciere în conformitate cu IAS 36 „Pierderi din depreciere”. Se aplică indicatorii privind pierderile din depreciere prevăzuți în IAS 39.*

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 29 Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste

Data intrării în vigoare	<i>Perioade care încep la sau după 1 ianuarie 1990</i>
Obiectiv	<i>Prevede standarde specifice pentru entitățile care își întocmesc raportările în moneda unei țări cu economie hiperinflaționistă, asigurând în acest fel prezentarea corectă a situației reale.</i>
Elemente cheie	• <i>Situațiile financiare ale unei entități care raportează în moneda unei economii hiperinflaționiste trebuie să fie întocmite în unitatea de măsură de la data bilanțului contabil.</i> • <i>Datele comparative aferente unei perioade/perioadelor anterioare trebuie să fie refăcute în aceeași unitate de măsură.</i> • <i>În general o economie este hiperinflaționistă atunci când se înregistrează o rată a inflației de 100% cumulată timp de 3</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

IAS 30 Informații prezentate în situațiile financiare ale băncilor și ale instituțiilor financiare asimilate

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1991</i>
Obiectiv	<i>Prevede reguli adecvate de raportare și prezentare pentru bănci și instituțiile financiare asimilate, în plus față de regulile și cerințele altor IFRS.</i>
Elemente cheie	• <i>Cerința ca în contul de profit și pierdere și în bilanțul băncilor elementele de venituri și cheltuieli să fie clasificate în funcție de natura lor, iar în bilanț să figureze în ordinea gradului de lichiditate relativă.</i> • <i>Identifică anumite situații referitoare la venitul minim și la articole din bilanțul băncilor.</i> • <i>Cerințele privind prezentarea informațiilor includ concentrările de active, pasive și elementele extra-bilanțiere; pierderile din împrumuturi și avansuri; contingențe; ipotecarea activelor; și riscuri bancare generale.</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

IAS 31 Titluri de participare în asocierile în participație (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005</i>
Obiectiv	<i>Prevede regimul contabil aplicabil titlurilor de participare în asocierile în participație, indiferent de structura sau forma asociației în participație.</i>
Elemente cheie	● <i>Se aplică tuturor investițiilor în care investitorul are un control comun, cu excepția cazului în care investitorul este o firmă cu capital mixt, fond mutual sau trust, caz în care trebuie aplicat IAS 39.</i> ● <i>Caracteristica principală a unei asocieri în participație este aranjamentul contractual referitor la controlul acțiunii. Asocierile în participație pot fi clasificate ca activități controlate în comun, active controlate în comun sau entități controlate în comun. Se aplică principii diferite de recunoaștere pentru fiecare tip de asociere:</i> ● <i>Activități controlate în comun: asociatul recunoaște atât în situațiile financiare consolidate, cât și în cele separate activele pe care le controlează, cheltuielile efectuate și obligațiile asumate, precum și partea ce îi revine din profit.</i> ● <i>Active controlate în comun: asociatul recunoaște partea ce îi revine din activele controlate în comun, obligațiile asumate în mod direct, partea sa din obligațiile asumate în comun cu ceilalți asociați, veniturile obținute din vânzarea sau folosirea părții sale din producția asociației, partea ce îi revine din cheltuielile efectuate de asociația în participație și cheltuielile efectuate direct în legătură cu participarea sa în cadrul asocierii.</i> ● <i>Entități controlate în comun: Sunt permise două politici contabile:</i> - <i>Metoda consolidării proporționale. Conform acestei metode bilanțul asociatului include partea sa din activele pe care le controlează în comun și partea sa din obligațiile de care este responsabil în comun. Contul său de profit și pierdere include partea sa din veniturile și cheltuielile entității controlate în comun.</i> ● <i>În situațiile financiare separate ale asociatului, interesele în asocierile în participație trebuie să fie contabilizate fie la cost, fie ca investiții conform IAS 39.</i>
Interpretări	SIC 13 Entități controlate în comun - aporturi nemonetare ale asociațiilor <i>Recunoașterea părții proporționale din câștiguri sau pierderi aferente contribuțiilor activelor nemonetare este în general</i>

IAS 32 Instrumente financiare: Prezentarea și descrierea (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

*Să asigure utilizatorilor o mai bună înțelegere a instrumentelor financiare bilanțiere și extra-bilanțiere în raport cu situația financiară, **randamentul** și fluxurile de numerar ale societății.*

Elemente cheie

- *Clasificarea instrumentului financiar ca datorie:*
 - *Pe baza conținutului și nu a formei instrumentului.*
 - *Clasificarea se face la data recunoașterii inițiale, neputând fi modificată ulterior.*
 - *Un instrument este o datorie financiară dacă emitentul poate fi obligat să emită numerar sau un alt activ financiar sau dacă deținătorul are dreptul de a cere numerar sau alt activ financiar. Un exemplu îl reprezintă acțiunile preferențiale.*
 - *Un instrument care nu dă naștere unei astfel de obligații contractuale este un instrument de capital.*
 - *Dobânzile, dividendele, câștigurile și pierderile legate de un instrument clasificat ca datorie trebuie să fie raportate ca venit sau cheltuială, după caz.*
- *La emitere, un emitent trebuie să clasifice separat componentele datoriei și capitalului unui singur instrument, precum datoria convertibilă și datoria emisă cu drepturi detașabile sau garanții.*
- *Între un activ financiar și o datorie financiară se efectuează compensarea necesară, urmând ca valoarea netă să fie raportată doar în momentul în care societatea dispune de dreptul legal de a compensa valorile recunoscute, fie prin regularizarea valorii nete, fie prin realizarea activului simultan cu stingerea obligației.*
- *Costul titlurilor de trezorerie este dedus din capitalul social, iar revânzările titlurilor de trezorerie sunt tranzacții de capital.*
- *Costurile aferente emiterii sau reachiziționării instrumentelor de capital (altele decât într-o fuziune sau achiziție) sunt contabilizate ca deducere din capitalul propriu, net de*

- *Cerințele de prezentare includ:*
 - *Managementul riscului și politicile aplicate.*
 - *Politicile și practicile contabile aplicate și câștigurile și pierderile aferente.*
 - *Termenii și condițiile și politicile contabile pentru toate instrumentele financiare.*
 - *Informații despre expunerea la riscul aferent ratei dobânzii.*
 - *Informații despre expunerea la riscul de credit.*
 - *Valorile reale ale tuturor activelor financiare și pasivelor financiare, cu excepția celor pentru care nu este disponibilă o evaluare fiabilă.*
 - *Informații despre suprimarea operațiunii de recunoaștere, garanții, pierderi din deprecieri, erori și încălcări și reclasificări.*

Interpretări

IFRIC 2 Acțiunile membrilor în entitățile cooperatiste și instrumente similare.

Acestea sunt pasive, cu excepția cazului în care cooperativa are dreptul legal să nu reconsidere la cerere.

Publicație Deloitte Utilă

IGAAP 2005 Instrumente financiare:

IAS 32 și IAS 39 explicate

Recomandările cu privire la modul de aplicare al acestor două standarde complexe, inclusiv exemple și interpretări. Informații la www.iasplus.com/dttpubs/pubs.htm

IAS 33 Rezultatul pe acțiune (revizuit în 2003)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

*Prevede principiile ce stau la baza determinării și prezentării **rezultatului pe acțiune**, permițând o mai bună comparație între indicatorii de performanță obținuți de diferite întreprinderi în aceeași perioadă, precum și între indicatorii obținuți de aceeași societate de la o perioadă la alta. IAS 33 pune accent pe factorul folosit la calculul rezultatului pe acțiune.*

Elemente cheie

- *Se aplică entităților comercializate public, entităților care sunt în curs de emitere a acestor acțiuni și oricărei alte entități care prezintă în mod voluntar rezultatul pe acțiune.*
- *Se prezintă în contul de profit și pierdere rezultatul de bază și diluat pentru:*

- fiecare categorie de acțiuni ordinare
- de rang egal
- pentru toate perioadele raportate
- În situațiile financiare consolidate, rezultatul pe acțiune reflectă încasările care pot fi atribuite acționarilor societății-mamă.
- Diluarea reprezintă o reducere a rezultatului pe acțiune sau o creștere sau reducere pe acțiune, presupunând că instrumentele convertibile sunt convertite, că opțiunea sau garanția sunt exercitate, sau că acțiunile ordinare sunt emise în momentul în care sunt îndeplinite condițiile specificate.
- Calculul de bază al rezultatului pe acțiune:
 - Numărătorul: Trebuie să fie după deducerea tuturor cheltuielilor, inclusiv taxele și interesul minoritar, și după deducerea dividendelor **preferențiale**.
 - Numitorul: Media ponderată a acțiunilor în circulație în cursul perioadei de referință.
- **Calculul rezultatului diluat:**
 - Numărătorul: Profitul net pentru perioada respectivă, aferent acțiunilor ordinare este majorat cu valoarea după impozitare a dividendelor și dobânzile recunoscute în cursul perioadei, aferente acțiunilor ordinare potențiale cu efect de reducere a rezultatului (diluante) (spre exemplu, opțiunile, titlurile warrant, titlurile convertibile, contractele de asigurare) și corectat pentru a reflecta toate modificările în structura veniturilor și a cheltuielilor rezultate din conversia acțiunilor comune potențiale cu efect diluant.
 - Numitorul: Trebuie corectat în raport cu numărul de acțiuni ce ar fi emise în cazul conversiei tuturor acțiunilor comune potențiale cu efect diluant în acțiuni comune.
 - Acțiunile comune cu efect anti-diluant vor fi excluse din acest calcul.

Nu este cazul.

Interpretări

IAS 34 Raportările financiare intermediare

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 1999

Obiectiv

Prevede cuprinsul minimal al raportărilor financiare intermediare și principiile de recunoaștere și evaluare ce trebuie aplicate în situațiile financiare intermediare.

Elemente cheie

- Se aplică numai în cazul în care societatea are obligația sau dorește să întocmească raportări financiare intermediare în conformitate cu IFRS.
- Organele locale de reglementare (nu IAS 34) hotărăsc
 - care entități trebuie să prezinte raportări intermediare;
 - la ce interval trebuie prezentate astfel de raportări;
 - cât de curând trebuie prezentate după încheierea unei perioade intermediare.
- Raportarea financiară intermediară cuprinde fie un set complet, fie unul condensat de situații financiare pentru o perioadă mai scurtă decât exercițiul financiar.
- Componenta minimală a unei raportări intermediare este: versiunea simplificată a bilanțului, a contului de profit și pierdere, situația mișcărilor în capitalul propriu și situația fluxurilor de numerar, precum și note explicative.
- Prevede perioadele pentru care este obligatorie prezentarea raportărilor intermediare.
- Îndeplinirea cerințelor se bazează pe date financiare și nu pe sume anuale previzionate.
- Notele explicative dintr-o situație financiară intermediară trebuie să ofere explicații ale evenimentelor și tranzacțiilor relevante pentru înțelegerea schimbărilor survenite de la ultima întocmire a situațiilor financiare anuale.
- Se aplică aceleași politici contabile ca în cazul situațiilor anuale.
- Veniturile și cheltuielile sunt recunoscute atunci când se obțin/efectuează, nu sunt recunoscute ca venituri sau cheltuieli amânate.

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 35 Unități scoase din exploatare

Data intrării în vigoare Înlocuit de IFRS 5 în 2004, data intrării în vigoare: 2005.

IAS 36 Deprecierea activelor (revizuit în 2004)

Data intrării în vigoare 1 aprilie 2004

Obiectiv Asigură că înregistrarea în contabilitate a activelor nu se face la o valoare mai mare ca valoarea lor recuperabilă și stabilește modul de calcul al valorii recuperabile.

Elemente cheie

- **IAS 36 se aplică tuturor activelor, mai puțin stocurilor (vezi IAS 2, Stocurile), activelor rezultând din contracte de construcție (vezi IAS 11, Contractele de construcție), creanțelor fiscale amânate (vezi IAS 12, Impozitul pe profit), activelor decurgând din beneficiile angajaților (vezi IAS 19, Beneficiile angajaților), activelor financiare (vezi IAS 39, Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare), investițiilor financiare măsurate la valoarea reală (vezi IAS 40, Investiții financiare), activelor biologice aferente activității agricole evaluate la valoarea reală minus costul de achiziție (point-of-sale costs) (vezi IAS 41, Contabilitatea pentru agricultură).**
- **Pierderile din depreciere se recunosc atunci când valoarea contabilă a activului depășește valoarea recuperabilă.**
- **Pierderea din depreciere trebuie recunoscută prin contul de profit și pierdere în cazul activelor înregistrate la cost istoric, iar în cazul activelor înregistrate la valoarea reevaluată trebuie înregistrată ca pierdere din reevaluare.**
- **Valoarea recuperabilă reprezintă maximum dintre prețul net de vânzare al unui activ și valoarea sa de utilizare.**
- **Valoarea de utilizare reprezintă valoarea prezentă a fluxurilor viitoare de numerar estimate, preconizate a fi obținute din utilizarea continuă a unui activ și din vânzarea sa la sfârșitul perioadei de viață utilă.**
- **Rata de actualizare reflectă rata pe care ar trebui să o plătească societatea pentru a împrumuta fondurile necesare achiziționării respectivului activ.**
- **La fiecare bilanț trebuie să se verifice dacă activele au înregistrat vreo depreciere. În acest caz se calculează suma recuperabilă.**
- **Fondul comercial și alte active necorporale cu durată de funcționare nedefinită trebuie să fie verificate pentru a observa gradul de depreciere cel puțin anual și trebuie calculată suma recuperabilă.**
- **Dacă nu este posibil să se determine valoarea recuperabilă a unui anumit activ, urmează să se stabilească valoarea recuperabilă a unității generatoare de numerar din care face parte activul. Verificarea privind gradul de depreciere a fondului comercial trebuie efectuată la nivelul celui mai mic grup de unități generatoare de numerar cărora le poate fi alocat fondul comercial în mod rezonabil.**
- **În anumite cazuri este permisă ștergerea pierderii din depreciere din anii anteriori (interzisă pentru fondul comercial).**
- **Pierderile din depreciere se raportează pe grupe de active și pe segmente (cu aplicarea IAS 14, Raportarea pe segmente).**
- **Prezentarea informațiilor privind ștergerea pierderii din**

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 37 Provizioane, pasive și active eventuale

Data intrării în vigoare

Perioade care încep la sau după 1 iulie 1999.

Obiectiv

Prevede metodele de evaluare și criteriile de recunoaștere care se aplică provizioanelor, pasivelor eventuale și activelor eventuale și asigură că notele explicative trebuie să **ofere utilizatorilor** suficiente informații legate de natura, momentul apariției și valoarea acestor elemente. Conform IAS 37, doar obligațiile „veritabile” sunt evidențiate în situațiile **financiare**. **Nu trebuie recunoscute cheltuielile viitoare planificate**, chiar dacă au fost aprobate de consiliul de administrație sau de organul de conducere echivalent. De asemenea, **nu sunt recunoscute pierderile asigurate**, alte evenimente incerte de ordin general și alte evenimente care nu au avut loc până la **momentul respectiv**.

Elemente cheie

- Provizionul trebuie recunoscut doar în momentul în care întreprinderea are o obligație generată de evenimente anterioare, obligație care va conduce probabil la transferul unor resurse, iar valoarea obligației poate fi corect estimată.
- Suma recunoscută ca provizion este cea mai bună estimare a sumei de plată la data bilanțului.
- Provizioanele trebuie verificate la fiecare întocmire a bilanțului și corectate în funcție de estimările curente.
- Provizioanele trebuie utilizate doar pentru cheltuieli programate inițial.
- Exemple de provizioane: pentru contracte oneroase, pentru restructurare, pentru opțiunile de cumpărare de acțiuni, obligații de rambursare, refacerea perimetrului de exploatare.
- Pentru fiecare clasă de provizioane este necesar să se prezinte informații cuprinzătoare.
- **Pasivele eventuale apar:**
 - când societatea are angajată o obligație (fără a se ști cu certitudine dacă este vorba despre o obligație prezentă ce ar putea conduce la un transfer de resurse în afara societății); **sau**
 - când există o obligație prezentă ce ar putea, dar probabil nu va avea ca rezultat un transfer de resurse în afara societății; sau
 - dacă nu se poate face o estimare corectă a valorii unei obligații prezente (situație rar întâlnită)
- Pentru pasivele eventuale este necesară doar prezentarea de informații (nu și recunoașterea). Dacă există o posibilitate redusă de transfer de resurse în exterior, nu este necesară **nici prezentarea**.
- Activele eventuale apar atunci când sunt probabile - dar

- Pentru activele eventuale este necesară numai prezentarea. Dacă realizarea veniturilor este sigură, activul nu mai poate fi calificat drept activ eventual și este necesară recunoașterea.

Interpretări

IFRIC 1 Modificări în ceea ce privește scoaterea din circulație, rambursările și pasivele similare.

Ajustarea provizioanelor pentru modificări în suma sau previzionarea costurilor viitoare și pentru modificări în rata discountului bazat pe piață.

IAS 38 Imobilizările necorporale (revizuit în 2004)

Data intrării în vigoare

1 aprilie 2004.

Obiectiv

Prevede regimul contabil aplicabil recunoașterii, măsurării și prezentării tuturor imobilizărilor necorporale **care nu sunt tratate în mod special de nici un alt IFRS.**

Elemente cheie

- Prevede că o entitate trebuie să recunoască imobilizările corporale (la costul istoric), indiferent dacă sunt achiziționate sau create, dacă și numai dacă:
 - este probabil ca întreprinderea să obțină beneficii economice viitoare ca urmare a utilizării activului respectiv; și
 - costul activului poate fi corect măsurat.
- Criterii suplimentare pentru recunoașterea imobilizărilor necorporale realizate cu resurse proprii.
- Cheltuielile de cercetare trebuie să fie recunoscute ca atare la momentul efectuării.
- Costurile de dezvoltare se capitalizează numai după ce s-a stabilit fezabilitatea tehnică și comercială a activului în vederea vânzării sau utilizării.
- Activele necorporale, inclusiv cercetarea și dezvoltarea în curs, dobândite în cadrul unei fuziuni sau achiziții trebuie să fie recunoscute separat de fondul comercial dacă sunt rezultatul unor drepturi contractuale sau legale sau dacă pot fi separate de activitate.
- Fondul comercial, mărcile, emblemele, titlurile de publicare, listele de clienți, costurile de înființare, costurile de instruire, cheltuielile de reclamă și publicitate și costurile de transfer nu trebuie recunoscute ca active.
- Dacă un element necorporal nu corespunde definiției și nu îndeplinește criteriile de recunoaștere ca imobilizare corporală, cheltuiala aferentă acestuia se va înregistra pe debit la momentul efectuării, în afară de cazul în care a fost dobândit în cadrul preluării unei companii prin achiziție, o asemenea cheltuială trebuind să facă parte din suma

- În scopul contabilizării, ulterioare achiziției inițiale, imobilizările necorporale sunt clasificate după cum urmează:
 - durată de funcționare nedefinită: nu există limite pen-tru perioada în care activul se așteaptă să genereze fluxuri interne nete de numerar pentru entitate. „Nedefinit” nu înseamnă „infini”.
 - durată de viață finită: o perioadă limitată de beneficiu a entității.
- Imobilizările necorporale cu durată de funcționare nedefinită nu sunt amortizate, dar trebuie să se verifice gradul de depreciere la fiecare dată de raportare. Dacă suma recuperabilă este mai mică decât valoarea contabilă, se recunoaște o pierdere din depreciere. Evaluarea trebuie de asemenea să țină cont dacă activul necorporal respectiv continuă să aibă o viață nedefinită.
- În general costul (valoarea reziduală este în mod normal zero) a activului necorporal cu durată de funcționare utilă finită este amortizat în cursul duratei respective. Dacă activul necorporal are un preț de piață cotel pe o piață dinamică, se permite alegerea unei politici contabile pentru un model de reevaluare. Conform modelului reevaluării, activul este înregistrat la valoarea contabilă, care este valoarea reală la data reevaluării minus amortizarea ulterioară.
- În mod normal, cheltuielile ulterioare aferente activului necorporal sunt recunoscute drept cheltuieli. Numai în cazuri rare criteriul privind recunoașterea activului poate fi îndeplinit.

Interpretări

SIC 32 Active necorporale - costuri aferente paginilor web

Anumite costuri inițiale de dezvoltare și design grafic aferente infrastructurii și legate de dezvoltarea paginii web pot fi capitalizate.

IFRIC 3 Drepturi de emisiune

Conform IAS 38 emisiunile care pot fi tranzacționate sunt active necorporale.

IAS 39 Instrumente financiare: recunoaștere și evaluare (revizuit în 2003 și 2004)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005.

Obiectiv

Statuează principiile ce stau la baza recunoașterii, evaluării și prezentării informațiilor privind activele și pasivele financiare.

Elemente cheie

- Toate activele și datoriile financiare, inclusiv instrumentele derivate și anumite derivate încorporate, trebuie recunoscute în bilanț.

● *Instrumentele financiare trebuie inițial evaluate la valoarea reală la data achiziției sau emiterii. De obicei este același cost, dar uneori sunt necesare ajustări.*

● *O entitate poate opta pentru recunoașterea consecventă a operațiunilor de vânzare și cumpărare de titluri de pe piață, fie la data tranzacției, fie la data plății. Dacă se ia în considerare data plății, IAS 39 impune recunoașterea unor diferențe de valoare între data tranzacției și data plății.*

● *Pentru a evalua un activ financiar ulterior recunoașterii inițiale, prezentul standard clasifică activele financiare în patru categorii:*

- 1. Împrumuturi și creanțe care nu sunt destinate a fi tranzacționate.*
- 2. Titluri cu termen (scadență fixă), cum ar fi titlurile de împrumut și acțiunile privilegiate cu răscumpărare obligatorie, pe care întreprinderea intenționează și este în măsură să le păstreze până la scadență. Dacă o entitate vinde o investiție în titluri cu termen (în alte situații decât în cele excepționale), toate celelalte investiții în titluri cu termen trebuie să fie reclasificate ca fiind disponibile pentru vânzare (categoria 4 de mai jos) pentru exercițiul curent de raportare financiară și pentru următorii doi ani.*
- 3. Active financiare evaluate la valoarea reală prin intermediul profitului și pierderii, care includ activele financiare ținute în vederea tranzacționării (încasări de profit pe termen scurt) și alte active financiare desemnate de entitate („opțiunea valorii reale”). Instrumentele derivate sunt considerate ca fiind constant destinate tranzacționării dacă nu au regim de acoperire împotriva riscurilor.*
- 4. Active financiare pentru vânzare, respectiv toate activele financiare care nu aparțin vreuneia din cele trei categorii de mai sus. Fac parte din această categorie toate titlurile de participare care nu sunt destinate tranzacționării. În plus o entitate poate desemna orice împrumut și creanță ca activ financiar pentru vânzare.*

● *Ulterior recunoașterii inițiale:*

- Toate activele financiare din categoriile 1 și 2 de mai sus sunt valorificate la costul amortizat, pe baza unei verificări a gradului de depreciere.*
- Toate activele financiare din categoria 3 de mai sus*

- Toate activele financiare din categoria 4 de mai sus sunt evaluate la valoarea reală din bilanț, cu modificările de valoare recunoscute în capitalul propriu, pe baza unei verificări a gradului de depreciere. Dacă valoarea reală a unui activ financiar pentru vânzare nu poate fi evaluată cu precizie, activul este evaluat la valoarea de cost.
- După achiziție, majoritatea datoriilor financiare trebuie evaluate la valoarea de intrare minus plățile în vederea rambursării creditului principal și amortizarea. Trei categorii de pasive sunt evaluate la valoarea reală cu modificări recunoscute în contul de profit și pierdere:
 - pasive derivate;
 - pasive pentru tranzacționare (vânzări pe termen scurt); și
 - orice pasiv pe care, în momentul emiterii, entitatea îl desemnează că va fi evaluat la valoarea reală prin intermediul contului de profit și pierdere („opțiunea valorii reale”).
- Valoarea reală este suma pentru care un activ poate fi schimbat, sau o datorie poate fi achitată, între părți care cunosc și doresc acest lucru, în cadrul unei tranzacții de „lungimea unui braț”. Ierarhia valorii reale prezentate în IAS 39:
 - cel mai bine este cotelat prețul de piață într-o piață dinamică.
 - în caz contrar, trebuie utilizată o evaluare tehnică ce folosește la nivel minim inputurile pieței și include tranzacții recente de pe piață la lungimea unui braț, referiri la valoarea reală curentă a altui instrument care este în mare parte similar, analiza cash-flow-ului decontat și modelele de opțiune în alegerea politicii de preț.
- IAS 39 stabilește condițiile pentru determinarea momentului în care a fost transferat controlul asupra unui activ financiar sau a unui pasiv către o altă parte și, prin urmare, nu trebuie scos din bilanț (operațiunea de recunoaștere este suprimată). Suprimarea operațiunii de recunoaștere nu este permisă în măsura în care cel care realizează transferul are în continuare interes în activul respectiv sau într-o parte dintr-un activ pe care l-a transferat.
- Regimul contabil de acoperire împotriva riscurilor (recunoașterea efectelor compensării asupra modificărilor valorii reale, atât ale instrumentelor de acoperire, cât și a articolului acoperit din profitul sau pierderea aceleiași perioade) este permisă în anumite cazuri, cu condiția ca raportul de acoperire împotriva riscurilor să fie clar definit, evaluabil, efectiv și eficient. IAS 39 prevede trei tipuri de

- *acoperirea valorii reale: dacă o entitate acoperă o schimbare în valoarea reală a unui activ recunoscut sau a unui pasiv sau a unui angajament ferm, modificarea valorii reale, atât a instrumentului de acoperire, cât și a articolului acoperit sunt recunoscute direct în capitalul propriu, până în momentul apariției viitoarelor fluxuri de numerar.*
- *acoperirea cash-flow-ului: dacă o entitate acoperă schimbările din cash-flow-urile viitoare legate de un activ sau un pasiv recunoscute sau de o tranzacție previzionată probabilă, modificarea valorii reale a instrumentului de acoperire este recunoscută direct în capitalul propriu până la apariția viitoarelor cash-flow-uri.*

● **Acoperirea riscului legat de cursul de schimb într-un angajament ferm** poate fi contabilizată ca acoperire a valorii reale sau acoperire a fluxurilor de numerar.

● **Acoperirea unei investiții nete la o entitate străină:** este tratată ca o acoperire a fluxurilor de numerar.

Interpretări

Nu este cazul.

Recomandări IAS 39

În perioada 1999-2005 un comitet IASC a dezvoltat aproximativ 250 de întrebări și răspunsuri cu privire la IAS 39. Aproximativ 100 au fost adresate în ediția revizuită în 2003 a IAS 39. Restul de întrebări și răspunsuri sunt incluse în volumul anual editat de IASB cu privire la IFRS.

IAS 40 Investițiile financiare (revizuit în 2004)

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede regimul contabil aplicabil investițiilor financiare, precizând și cerințele de raportare aferente.

Elemente cheie

- **Investiția financiară** este un teren sau o clădire deținute (fie de proprietar, fie în baza unui leasing financiar) în vederea obținerii de chirie, pentru aprecierea capitalului sau pentru ambele.
- **IAS 40** nu se aplică bunurilor imobiliare aflate în posesia proprietarului de drept sau imobilelor aflate în construcție sau amenajate pentru a fi folosite ca investiție financiară.
- **Permite unei entități să opteze fie pentru metoda valorii reale, fie pentru metoda costurilor:**
 - **Metoda valorii reale** - investiția financiară va fi evaluată la valoarea reală iar modificările acestei valori trebuie recunoscute în contul de profit și

- *Metoda costurilor* - investiția financiară este evaluată la costul amortizat minus pierderile cumulate din depreciere. Se cere în continuare ca valoarea reală a investiției să fie prezentată în situațiile financiare.

● **Metoda de evaluare aleasă** va fi aplicată tuturor investițiilor financiare ale societății.

● În cazul în care o entitate utilizează metoda valorii reale, dar în momentul efectuării unei investiții sunt dovezi clare cum că entitatea **nu** va putea stabili valoarea reală în mod neîntrerupt, modelul de cost este utilizat pentru investiția respectivă și trebuie să continue să fie utilizată până la cedarea proprietății.

● Este permisă trecerea de la o metodă la alta dacă are ca rezultat o mai bună întocmire a prezentării (este improbabilă trecerea de la metoda valorii reale la metoda costului istoric.)

● Un drept de proprietate deținut de un locatar în baza unui contract de leasing operațional poate fi o investiție financiară, cu condiția ca locatarul să utilizeze modelul valorii reale din IAS 40. În acest caz, locatarul raportează despre leasing ca și când ar fi un leasing de finanțare.

● Prezentarea trebuie să cuprindă date despre:

- **Metoda de determinare a valorii reale.**
- Măsura în care s-au utilizat serviciile pentru **determinarea valorii reale.**
- Criteriile avute în vedere la calificarea imobilizării corporale respective ca investiție financiară sau nu.

Interpretări

Nu este cazul.

IAS 41 Contabilitatea pentru agricultură

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie **2003**.

Obiectiv

Stabilește standarde contabile pentru activitățile agricole - gestionarea transformării activelor biologice (plante vii și animale) în produse agricole.

Elemente cheie

● **Evaluează** toate activele biologice la valoarea reală minus costurile de achiziție la data întocmirii fiecărui bilanț, în cazul în care valoarea reală nu poate fi corect estimată.

- *Evaluează produsele agricole la valoarea reală din punctul de recoltare minus costurile de achiziție estimate (point of sale costs). Dat fiind că recoltele sunt mărfuri vandabile, nici valoarea reală a produselor agricole nu poate fi corect evaluată.*
- *Modificările survenite în valoarea reală a activelor biologice în cursul unei anumite perioade sunt înregistrate în rezultatul net.*
- *Excepție de la aplicarea metodei valorii reale în cazul activelor biologice - dacă pentru un anumit activ nu există o piață dinamică la momentul recunoașterii în situațiile financiare și nu se poate utiliza nici o altă metodă sigură de evaluare - se aplică metoda costului istoric doar activului biologic în cauză. Activele biologice trebuie evaluate la costul amortizat minus pierderile cumulate din depreciere.*
- *În general, prețul oferit pe o piață dinamică reflectă valoarea reală a activelor biologice sau a produselor agricole, în situația în care nu există o piață dinamică, IAS 41 conține indicații pentru alegerea unei alte baze de evaluare.*
- *Evaluarea valorii reale se oprește la punctul de recoltare. Mai departe se aplică IAS 2, Stocuri.*
- *Informațiile prezentate trebuie să cuprindă:*
 - *descrierea activelor biologice din patrimoniul societății, pe baza unei clasificări generale.*
 - *valoarea contabilă pe fiecare categorie.*
 - **modificarea valorii reale în cursa exercițiului.**
 - *reconcilierea diferențelor de valoare contabilă a activelor biologice, cu prezentarea distinctă a diferențelor valorice a achizițiilor, vânzărilor, recoltării.*

Interpretări

Nu este cazul.

IFRS 1 Prima adoptare a Standardelor Internaționale de Raportare Financiară

Data intrării în vigoare

Primele situații financiare IFRS pentru perioade care încep la sau după 1 ianuarie 2004.

Obiectiv

Prevede procedurile în momentul în care o entitate adoptă pentru prima dată IFRS ca bază pentru întocmirea situațiilor financiare generale.

Elemente cheie

- *Vedere de ansamblu a entității care adoptă IFRS pentru prima dată în situațiile sale financiare pentru exercițiul care se încheie la 31 decembrie 2005:*
- **Selectarea politicilor contabile pe baza IFRS în vigoare la 31 decembrie 2005.**

● *Pregătirea cel puțin a situațiilor financiare pe 2004 și 2005 și corecția retrospectivă a bilanțului contabil de deschidere (prima perioadă pentru care sunt prezentate situații financiare comparative complete) prin aplicarea IFRS în vigoare la 31 decembrie 2005.*

- *Dat fiind că IAS 1 prevede necesitatea prezentării comparative a informațiilor financiare pentru cel puțin un exercițiu anterior, bilanțul contabil de deschidere va fi la 1 ianuarie 2004, dacă nu mai devreme.*

- *Dacă o entitate care a adoptat data de 31 decembrie 2005 raportează informațiile financiare selectate (dar nu situații financiare complete) pe baza IFRS pentru perioade anterioare anului 2004, în plus față de situațiile financiare complete pentru 2004 și 2005, aceasta nu schimbă faptul că bilanțul său de deschidere IFRS începe la 1 ianuarie 2004.*

Interpretări

Nu este cazul.

IFRS 2 Contabilitatea decontărilor pe bază de titluri de participare

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005

Obiectiv

Prevede modul de contabilizare a unei tranzacții în care o entitate primește sau achiziționează bunuri sau servicii fie în schimbul instrumentelor sale financiare, fie prin efectuarea de datorii pentru sumele bazate pe prețul acțiunilor entității sau alte instrumente de capital ale entității.

Elemente cheie

- *Toate tranzacțiile bazate pe decontările pe bază de titluri de participare trebuie să fie recunoscute în situațiile financiare, prin utilizarea unei baze de evaluare a valorii reale.*
- *O cheltuială este recunoscută atunci când bunurile sau serviciile primite sunt consumate.*
- *Aceleași standarde referitoare la recunoaștere și evaluare se aplică atât companiilor publice, cât și celor private.*
- *În principiu, tranzacțiile în care bunurile sau serviciile sunt primite în schimbul instrumentelor de capital ale unei entități trebuie să fie evaluate la valoarea reală a bunurilor sau serviciilor primite. Numai dacă valoarea reală a bunurilor sau serviciilor nu poate fi evaluată în mod fiabil se poate utiliza valoarea reală a instrumentelor de capital oferite.*
- *Pentru decontările cu angajații și alți furnizori de servicii similari, entitatea trebuie să evalueze valoarea reală a instrumentelor de capital oferite, deoarece pur și simplu nu este posibil să se evalueze în mod fiabil valoarea reală a*

- *Pentru tranzacțiile măsurate la valoarea reală a instrumentelor de capital oferite (cum ar fi decontările cu angajații), valoarea reală trebuie să fie estimată la data acordării respectivelor instrumente de capital.*
- *Pentru decontările evaluate la valoarea reală a bunurilor sau serviciilor primite, valoarea reală trebuie să fie estimată la data primirii bunurilor sau serviciilor respective.*
- *Pentru bunurile sau serviciile evaluate prin referire la valoarea reală a instrumentelor de capital acordate, IFRS 2 specifică faptul că, în general, condițiile de investiție, cu excepția condițiilor de piață, nu sunt luate în considerare în momentul estimării valorii reale a acțiunilor sau opțiunilor la data de evaluare relevantă (conform celor de mai sus). În schimb, condițiile de investiție sunt luate în considerare prin ajustarea numărului de instrumente de capital incluse în evaluarea sumei decontului astfel încât, în final, suma recunoscută pentru bunurile sau serviciile primite în schimbul instrumentelor de capital acordate să fie bazată pe numărul instrumentelor de capital care sunt în cele din urmă investite.*
- *IFRS 2 prevede ca valoarea reală a instrumentelor de capital acordate să se bazeze pe prețurile pieței, dacă acestea sunt disponibile și să țină cont de termenii și condițiile pe baza cărora au fost acordate respectivele instrumente de capital. În lipsa prețurilor pieței, valoarea reală este estimată prin utilizarea unui model de evaluare, pentru a estima care ar fi fost prețul respectivelor instrumente de capital la data evaluării într-o tranzacție la „lungimea unui braț”, între părți care cunosc și doresc acest lucru. IFRS 2 nu prevede ce model special de evaluare trebuie utilizat.*
- *Cerințele de prezentare includ:*
 - *natura și aria contractelor pe baza decontărilor pe bază de titluri de participare existente în perioada respectivă;*
 - *modul de stabilire a valorii reale a bunurilor sau serviciilor primite, sau a valorii reale a instrumentelor de capital oferite în perioada respectivă; și*

Interpretări

Nu este cazul.

IFRS 3 Fuziuni și achiziții

Data intrării în vigoare

Fuziuni și achiziții ce au loc după 31 Martie 2004.

Obiectiv

Prevede modul de raportare financiară al unei entități în momentul în care se angajează într-o fuziune sau achiziție.

Elemente cheie

- *Metoda achiziției este utilizată pentru toate fuziunile și achizițiile. Unirea (pooling) metodei intereselor care a fost utilizată conform IAS 22 în anumite circumstanțe este acum interzisă.*
- *Fondul comercial și alte active necorporale cu durate nedefinite de funcționare nu sunt amortizate, însă trebuie să li se verifice gradul de depreciere cel puțin o dată pe an.*
- *Fondul comercial este amortizat dacă valoarea sa contabilă depășește valoarea sa implicită. Valoarea implicită este suma recuperabilă a unității generatoare de numerar căreia i-a fost alocat fondul comercial și valoarea reală curentă a activelor nete identificabile ale unității generatoare de numerar.*
- *Dacă interesul cumpărătorului în valoarea reală netă a activelor și pasivelor eventuale identificabile ale vânzătorului depășesc costul, excedentul (denumit uneori fond comercial negativ) este recunoscut drept câștig imediat.*
- *Participațiile minoritare din bunurile achiziționate sunt evaluate la valoarea reală.*
- *Participațiile minoritare sunt transferate în capitalul*

Interpretări

Nu este cazul.

IFRS 4 Contractele de asigurare

Data intrării în vigoare

Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005.

Obiectiv

Prevede procedurile de raportare financiară pentru contractele de asigurare până ce IASB încheie a doua fază a proiectelor sale referitoare la contractele de asigurare.

Elemente cheie

- *Asigurătorii sunt scutiți de aplicarea Cadrului IASB și a anumitor IFRS existente.*
- *Rezervele pentru catastrofe și provizioanele de egalizare sunt interzise.*
- *Necesită verificarea adecvării datoriilor de asigurare recunoscute și o verificare privind deprecierea pentru bunurile de reasigurare.*
- *Datoriile de asigurare nu pot fi compensate cu bunurile de reasigurare aferente.*
- *Modificările politicii contabile sunt restricționate.*
- *Este necesară prezentarea de noi elemente.*

Interpretări

Nu este cazul.

IFRS 5 Active necirculante destinate vânzării și operațiunilor discontinue

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2005.</i>
Obiectiv	<i>Prevede contabilitatea activelor destinate vânzării și modul de prezentare al operațiunilor discontinue.</i>
Elemente cheie	● <i>Introduce clasificarea „destinate vânzării” și conceptul unui grup destinat cedării (un grup de active care urmează a fi cedate în cadrul unei singure tranzacții, inclusiv orice datorie aferentă transferată în același timp).</i> ● <i>Activele sau grupurile cedate, destinate vânzării, sunt evaluate la minimul dintre valoarea contabilă și valoarea reală minus costurile de vânzare.</i> ● <i>Aceste active sau grupuri cedate și activele și pasivele dintr-un grup cedat clasificate ca fiind destinate vânzării sunt prezentate separat în bilanțul contabil.</i> ● <i>O mare parte din activități sau zone geografice de operațiuni trebuie să fie clasificate ca discontinue atunci când activele sunt clasificate ca fiind destinate vânzării.</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

IFRS 6 Exploatarea și evaluarea resurselor minerale

Data intrării în vigoare	<i>Perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2006.</i>
Obiectiv	<i>Prevede metodele de raportare financiară pentru exploatarea și evaluarea resurselor minerale.</i>
Elemente cheie	● <i>O entitate își poate dezvolta politica contabilă pentru exploatarea și evaluarea activelor conform IFRS, fără a lua neapărat în considerare cerințele paragrafelor 11 și 12 ale IAS 8 care prevăd o ierarhie a surselor IFRS GAAP în lipsa unui standard specific. Astfel, o entitate care adoptă IFRS 6 poate continua să își utilizeze politicile contabile existente.</i> ● <i>Prevede verificarea gradului de depreciere în cazul în care există indicații potrivit cărora valoarea contabilă a activelor exploatate și evaluate depășește suma recuperabilă.</i> ● <i>Permite evaluarea deprecierei la un nivel mai ridicat decât „unitatea generatoare de numerar” conform IAS 36, dar</i>
Interpretări	<i>Nu este cazul.</i>

Prefață la Standardele Internaționale de Raportare Financiară

Adoptare

Adoptat de IASB în mai 2002.

Elemente cheie

Acoperă, printre altele:

- **obiectivele IASB;**
- *domeniul de intervenție al IFRS;*
- *procesul necesar pentru dezvoltarea IFRS și a Interpretărilor;*
- *valoare egală a paragrafelor cu „litere negre” și cu „litere gri”;*
- *politica la datele de intrare în vigoare;*

Cadru pentru întocmirea și depunerea situațiilor financiare

Adoptare

*Aprobat de Consiliul IASC în aprilie 1989.
Adoptat de IASB în aprilie 2001.*

Elemente cheie

Cadru:

- *Definește obiectivul situațiilor financiare.*
- *Stabilește caracteristicile calitative care fac ca informațiile conținute în situațiile financiare să fie utile.*
- *Definește elementele de bază ale situațiilor financiare și conceptele pentru reorganizarea și evaluarea acestora în situațiile financiare.*

Proiecte curente ale IASB

Fuziuni și achiziții - Faza II

Situație. Faza II a proiectului IASB privind Fuziunile și Achizițiile are trei componente:

- Aspecte legate de aplicarea metodei de achiziție.
- **Contabilitatea** pentru fuziuni și achiziții în care entitățile separate sau operațiuni ale entității sunt puse la o altă formă o asociere, inclusiv luarea în calcul a unui „nou început al contabilității”.
- **Aspecte care au fost excluse din Faza I, inclusiv fuziuni și achiziții care implică entitățile (sau operațiunile entităților) supuse unui control comun.**

Prima din componentele de mai sus (procedurile privind metoda de achiziție) este un proiect comun cu FASB. Deciziile luate până în prezent:

- **Recunosc fondul comercial complet**, inclusiv participațiile minoritare.
- Recunosc activele eventuale, precum și pasivele eventuale.
- Atunci când o societate-mamă obține controlul, toate activele și pasivele succursalelor (inclusiv fondul comercial) sunt evaluate la valoarea reală.
- Atunci când o societate-mamă pierde controlul, interesele reținute sunt reevaluate la valoarea reală și se recunoaște câștigul sau pierderea.
- După obținerea controlului, orice schimbare în interesele de proprietate sunt tranzacții de capital dacă se reține controlul.

Ce urmează? Standardul final este așteptat în 2005, cu intrare în vigoare după 2005.

Raportarea performanței (raportarea venitului total)

Situație. Elementele cheie ale acestui proiect includ:

- Performanța ar trebui să fie raportată într-o singură situație referitoare la venitul total, cu sub-totale pentru „venituri din operațiuni continue” și „profit sau pierdere netă”? Este nevoie de mai multe situații?
- Activitățile de afaceri trebuie să fie separate de cele de finanțare? Ce alte sub-totaluri trebuie să fie prezentate, de exemplu, operațiile continue.
- Informații comparative pentru perioade precedente ar trebui să fie solicitate? Pentru câte perioade?
- Ar trebui să fie permis transferul între „profit sau pierdere netă” și „venit total”?
- Noțiunea de realizare are un rol?
- Care este modul cel mai oportun de a pune în concordanță modelul actual mixt cu atribute? Ar trebui separată evaluarea inițială de reevaluare?
- Metoda directă ar trebui să fie solicitată în situația fluxurilor de numerar?

Ce urmează? Pentru cel mai târziu 2005 este planificat un document de discuție.

Standardele contabile pentru întreprinderile mici și mijlocii

Situație. În iunie 2004 Consiliul a publicat un document de discuție. Aspectele majore stabilite în Documentul de Discuție sunt:

- *IASB ar trebui să dezvolte standarde speciale de raportare financiară pentru IMM-uri?*
- *Care ar trebui să fie obiectivele unui set de standarde de raportare financiară pentru IMM-uri?*
- *Căror entități ar trebui să li se adreseze standardele IASB pentru IMM-uri?*
- *Dacă standardele IASB pentru IMM-uri nu se adresează unui aspect contabil particular de recunoaștere sau evaluare cu care se confruntă o entitate, cum ar trebui să rezolve acea entitate problema respectivă?*
- *O entitate care utilizează Standardele IASB pentru IMM-uri poate alege să urmeze un regim contabil permis într-un IFRS, dar care diferă de regimul stabilit în Standardul IASB pentru IMM-uri corespunzător?*
- *Cum ar trebui să abordeze Consiliul dezvoltarea Standardelor IASB pentru IMM-uri? În ce măsură baza standardelor pentru IMM-uri trebuie să fie reprezentată de concepte și principii și de recomandările obligatorii aferente din IFRS?*
- *Dacă Standardele IASB pentru IMM-uri sunt construite pe concepte, principii și recomandări obligatorii aferente din IFRS, care ar trebui să fie baza pentru modificarea acestor concepte și principii pentru IMM-uri?*
- **În ce format ar trebui publicate Standardele IASB pentru IMM-uri?**
Consiliul a primit un număr de aproximativ 120 de răspunsuri.

Ce urmează? Un proiect de prezentare al standardelor propuse este așteptat în 2005.

Proiecte de convergență pe termen scurt: IFRS și GAAP SUA

Situație. Obiectivul acestui proiect este eliminarea numeroaselor diferențe dintre Standardele Internaționale de raportare Financiară și GAAP SUA. Proiectul, realizat împreună de FASB și IASB, s-a născut dintr-un acord încheiat între cele două Consilii în septembrie 2002. Din punctul de vedere al IASB, unele aspecte ale acestui proiect au fost realizate, inclusiv numeroasele modificări ale IAS-urilor în decembrie 2003 ca rezultat al proiectului IASB care viza îmbunătățirea acestora; IFRS 3 cu privire la fuziuni și achiziții și revizuirile aferente ale IAS 36 și IAS 38; și IFRS 5 cu privire la cedarea activelor și operațiunile discontinue. Un proiect de prezentare al revizuirilor limitate ale IAS 19 a fost emis ca parte a convergenței.

Ce urmează? IASB va publica revizuirile propuse ale IAS 12, IAS 20 și IAS 37 în scopul convergenței. Activitățile curente legate de convergență desfășurate în comun de IASB și FASB includ:

- Ședințe comune organizate de două ori pe an;
- **Agende corelate;**
- **Utilizarea de personal comun pentru toate proiectele majore;**
- Proiecte de convergență pe termen scurt;
- **Inventarul corespondenței fiecărei diferențe în vederea eliminării a cât mai multe dintre acestea; și**
- **Coordonarea activităților organismelor respective de interpretare, IFRIS și EITF.**

În mod ideal, convergența înseamnă nu numai aceleași răspunsuri, dar și aceleași expresii. FASB analizează dacă să adopte abordarea IASB „litere negre/litere gri”.

Contractele de asigurare Faza II

Situație. Proiectul referitor la contractele de asigurare a fost preluat de la fosta IASC. Este un proiect complet care tratează toate aspectele legate de contabilitatea contractelor de asigurare. Cu toate acestea, în mai 2002 IASB a hotărât să împartă proiectul în două faze, astfel încât unele componente să poată fi aplicate până în 2005, fără a întârzia restul proiectului.

Faza I. Această fază implică asigurarea unui standard interimar aplicabil contractelor de asigurare. Faza I a fost încheiată cu asigurarea Contractelor de Asigurări IFRS 4, descrise în această broșură.

Faza II. Această fază adoptă o viziune nouă asupra contabilității contractelor de asigurare. În ianuarie 2003 Consiliul a suspendat lucrările la Faza II până la încheierea Fazei I. Lucrul la Faza II a fost reluat în septembrie 2004, numindu-se un nou Grup de Lucru pentru Asigurări. În anunțarea grupului de lucru, Consiliul a notat faptul că predecesorul său a publicat un Document privind Problemele și un Proiect de Situație a Principiilor, iar IASB a discutat proiectul în numeroase ședințe ale Consiliului. Consiliul a precizat că „va privi munca ce a fost deja depusă ca pe o resursă utilă, dar nu se va simți obligată în vreun fel de aceasta. Singurele restricții legate de o nouă viziune sunt Cadrul IASB și principiile generale stabilite în standardele existente ale IASB”.

Ce urmează? Următorul pas în cadrul Fazei II a proiectului va fi publicarea de către IASB a unui document de discuție.

Instrumente financiare: Prezentare

Situație. În iulie 2004 IASB a emis Instrumentele Financiare ED 7: Prezentare. Prezentările propuse includ:

- Prezentarea importanței instrumentelor financiare pentru poziția și performanța financiară a unei entități (aceasta ar include mai multe cerințe care se regăsesc în prezent în IAS 32).
- Prezentări calitative și cantitative despre expunerea la risc provenită din instrumentele financiare și obiectivele și politicile conducerii și procesele necesare gestionării acestor riscuri.
- Eficientizarea creditelor și a valorii reale a altor informații despre garanțiile primite.
- Prezentări despre riscul ratei dobânzii, care ar include atât dobânda aferentă fluxurilor de numerar, cât și valoarea reală a riscului ratei dobânzii. Vor fi necesare analize detaliate cu privire la rata dobânzii și cursul de schimb valutar.
- Prezentări despre riscul pieței, inclusiv informații despre calitatea activelor și lichiditatea piețelor în care pot fi cedate activele.
- Prezentări despre alte riscuri, denumite uneori riscuri reziduale, care subliniază instrumentele financiare și cele care nu sunt incluse în alte prezentări.
- Detalii cu privire la capitalul propriu al entității, inclusiv obiectivele, politicile și procesele pentru gestionarea capitalului aplicate în cadrul entității respective.

Ce urmează? În 2005 se așteaptă un standard final. Data de intrare în vigoare propusă este pentru perioade anuale care încep la sau după 1 ianuarie 2007, fiind, cu toate acestea,

Recunoașterea datoriilor și a venitului

Situație. Acesta este un proiect comun, desfășurat împreună cu FASB. În ceea ce privește venitul, Consiliile au căzut de acord asupra faptului că trebuie îndeplinite două criterii pentru recunoașterea venitului:

- O creștere a activelor sau o diminuare a pasivelor, nelegate de modificarea investiției proprietarilor.
- Creșterea/diminuarea activelor sau pasivelor pot fi măsurate în mod fiabil.

Ce urmează? Proiectul va duce mai mult ca sigur la revizuirea Cadrului IASB, cât și a IAS 18, Venitul. În 2005 se așteaptă un proiect de prezentare.

Consolidarea, includerea entităților cu obiecte de activitate speciale

Situație. Obiectivul acestui proiect este să reconfirme baza pe care o entitate trebuie să își consolideze investițiile și să furnizeze recomandări mai riguroase cu privire la conceptul de „control”, inclusiv aplicarea acestui concept la „entitățile cu obiect de activitate special”. Cea mai recentă opinie a Consiliilor cu privire la definiția controlului este următoarea:

- Abilitatea de a stabili o strategie și politici de finanțare și operaționale directe.
- Abilitatea de a accesa beneficiile.
- Abilitatea de a utiliza puterea de a păstra, crește, proteja beneficiile.

Ce urmează? Proiectul va duce mai mult ca sigur la revizuirea IAS 27. IASB nu a stabilit încă un program în acest sens.

Modificări limitate viitoare ale IAS 39

Situație. În plus față de modificările semnificative ale IAS 39 efectuate în decembrie 2003 și martie 2004, IASB a propus modificări limitate la IAS 39 referitoare la:

- Opțiunea valorii reale.
- Tranziția și recunoașterea inițială a activelor financiare și pasivelor financiare.
- Contabilitatea fluxurilor de numerar ale tranzacțiilor Intra-grupului de previziune.
- Contractele de garanție financiară și Asigurările de credit.

Ce urmează? Revizuirile finale ale primelor două propuneri de mai sus au fost aprobate în decembrie 2004, pentru asigurări la începutul anului 2005. Revizuirile finale ale ultimelor două sunt așteptate în primul trimestru al anului 2005. Toate vor intra în vigoare în 2005, cu excepția modificărilor limitate referitoare la tranzacțiile previzionate, care vor intra în vigoare în 2006.

Elementele de cercetare activă ale IASB

Este posibil ca acestea să devină în curând proiecte active de agende:

- Definirea elementelor situațiilor financiare.
- Industriile extractive.
- Instrumentele financiare.
- Activele necorporale.
- Asocierile.
- Leasingul.

- *Discuțiile și analizele conducerii.*
- *Obiectivele de evaluare.*

Pagina web www.iasplus.com prezintă cele mai noi informații cu privire la proiectele de agendă ale IASB și IFRIC, inclusiv elementele cheie ale deciziilor luate în cadrul fiecărei ședințe IASB și IFRIC.

Interpretări

Interpretări SIC

● *Următoarele Interpretări, emise de Comitetul Permanent pentru Interpretări (SIC) în perioada 1997 - 2001 rămân valabile. Toate celelalte Interpretări SIC au fost înlocuite odată cu adoptarea în decembrie 2003 a modificărilor de îmbunătățire a IAS-urilor:*

● **SIC 7 Introducere cu privire la Euro**

● *SIC 10 Asistența guvernamentală - Nu există relații specifice cu activitățile operaționale*

● *SIC 12 Consolidare - Entități cu obiecte de activitate speciale*

● **SIC 13 Entități controlate în comun - Contribuții nemonetare ale asocierilor în participație**

● *SIC 15 Leasing operațional - Facilități*

● **SIC 21 Impozitele pe venit - Recuperarea activelor nedepreciabile reevaluate**

● *SIC 25 Impozitele pe venit - Modificări în Situația impozitelor unei întreprinderi sau a acționariatului acesteia.*

● *SIC 27 Evaluarea obiectului tranzacției în forma legală a unei operațiuni de leasing*

● *SIC 29 Prezentare - Contracte privind concesiunile de servicii*

● *SIC 31 Venit - Tranzacții de schimb care implică servicii de publicitate*

● **SIC 32 Active necorporale - Costuri cu paginile web**

Interpretările IFRIC

Următoarele interpretări au fost emise de Comitetul Internațional pentru Interpretarea Raportărilor Financiare (IFRIC):

● *IFRIC 1 Modificări în ceea ce privește scoaterea din circulație, rambursările și pasivele similare*

● *IFRIC 2 Acțiunile membrilor în Entitățile cooperatiste și Instrumente similare*

● **IFRIC 3 Drepturi de emisiune**

● *IFRIC 4 Stabilirea dacă un acord conține un leasing*

● **IFRIC 5 Drepturi asupra dobânzilor provenite din scoaterile din circulație, rambursări și fonduri pentru reabilitarea mediului înconjurător**

Interpretările IAS și IFRS sunt dezvoltate de Comitetul Internațional pentru Interpretarea Raportărilor Financiare (IFRIC), care a înlocuit Comitetul permanent pentru Interpretări (SIC) în 2002. Interpretările fac parte din literatura de reglementare a IASB. Prin urmare, situațiile financiare nu pot fi descrise ca fiind conforme cu Standardele Internaționale de Contabilitate decât dacă sunt conforme cu toate cerințele fiecărui Standard aplicabil și fiecărei Interpretări aplicabile.

Deloitte IFRS e-Learning

Compania Deloitte este încântată să pună gratuit la dispoziția publicului interesat materialele de formare în e-learning pe care le deține pentru IFRS. Modulele sunt disponibile pentru aproape toate IAS/IFRS - în cazul IAS 32 și 39 sunt trei module.

Fiecare modul necesită încărcarea unor fișiere zip de 4mb până la 6mb și extragerea fișierelor atașate și a structurii folderului într-un folder de pe calculatorul dumneavoastră.

Înainte de încărcare, vi se va cere să citiți și să acceptați nota. Modulele e-learning pot fi utilizate și distribuite gratuit de utilizatorii care se înregistrează pe site, fără a modifica forma inițială și în conformitate cu termenii Deloitte privind copyrightul asupra materialului.

**Pentru încărcare, accesați
www.iasplus.com și dați click pe semnul
galben în formă de bec de pe pagina
principală.**

Adrese web

Deloitte Touche Tohmatsu

www.deloitte.com

www.iasplus.com

IASB

www.iasb.org

Organismele IASB de elaborare a standardelor

Consiliul Australian pentru Standarde de Contabilitate www.aasb.com.au

Consiliul Canadian pentru Standarde de Contabilitate www.cica.ca

Consiliul National Francez de Contabilitate www.finances.gouv.fr/CNCompta

Consiliul German pentru Standarde de Contabilitate www.drsc.de

Consiliul Japonez pentru Standarde de Contabilitate www.asb.or.jp/index_e.html

Consiliul Neozelandez pentru Standarde de Contabilitate www.icanz.co.nz

Consiliul Britanic pentru Standarde de Contabilitate (ASB) www.asb.org.uk

Consiliul SUA pentru Standarde de Contabilitate (FASB) www.fasb.org

Consiliul Internațional pentru Standarde de Audit și Asigurări www.ifac.org/iaasb

Federația Internațională a Contabililor www.ifac.org

Organizația Internațională a Comisiilor Valorilor Mobiliare www.iosco.org

Adresa noastră de web www.iasplus.com conține o pagină cu link-uri pentru aproape 200 de site-uri de contabilitate.

Abonați-vă la buletinul nostru informativ IAS Plus

Deloitte Touche Tohmatsu publică IAS Plus, un buletin informativ trimestrial care se ocupă de evoluțiile în domeniul raportării financiare internațională. În plus, sunt trimise mesaje e-mail pentru a anunța știri importante apărute în perioada dintre buletinele informative.

Dacă doriți să primiți aceste buletine informative și anunțurile prin e-mail, trimiteți un mesaj e-mail care să conțină următoarele informații la info@iasplus.com.

- **Numele dumneavoastră**
- **Denumirea societății**
- **Funcția dumneavoastră**
- **Adresa dumneavoastră de e-mail**

Edițiile electronice ale buletinului informativ IAS Plus sunt disponibile și la www.iasplus.com

Despre Deloitte Touche Tohmatsu

Denumirea Deloitte se referă la una sau mai multe dintre societățile Deloitte Touche Tohmatsu, o societate mixtă elvețiană, firmele membre, sucursalele și filialele acestora. Deloitte Touche Tohmatsu este o organizație a unor societăți membre internaționale care oferă servicii și consultanță profesională de excepție, axate pe furnizarea de servicii clientului prin intermediul unei strategii globale aplicate local în aproape 150 de țări. Având acces la capitalul intelectual **important al 120.000 de persoane** din întreaga lume, Deloitte furnizează servicii în patru domenii profesionale - audit, taxe și impozite, consultanță și servicii de consultanță financiară - și deservește mai mult de o jumătate dintre cele mai mari **companii** din lume, precum și întreprinderi naționale mari, instituții publice, clienți locali importanți și companii de succes cu dezvoltare internațională rapidă.

Ca și Swiss Verein, nici Deloitte Touche Tohmatsu, nici altă membră a societăților sale nu răspund pentru acțiunile sau omisiunile celorlalte societăți din cadrul grupului. Fiecare dintre societățile membre este o entitate juridică separată și independentă care operează sub denumirea de „Deloitte”, „Deloitte & Touche”, „Deloitte Touche Tohmatsu” sau alte denumiri asociate.

Biroul Internațional IFRS

Ken Wild, Director Internațional IFRS kwild@deloitte.co.uk

Centrele de excelență IFRS

America:

D.J. Gannon

iasplusamericas@deloitte.com

Asia-Pacific:

Stephen Taylor

iasplus@deloitte.com.hk

Europa-Africa:

Graeme Berry, Johannesburg

iasplus@deloitte.co.za

Jan Peter Larsen, Copenhaga

dk_iasplus@deloitte.dk

Veronica Poole, Londra

iasplus@deloitte.co.uk

Laurence Rivat, Paris

iasplus@deloitte.fr

Despre această publicație

*Această publicație a fost elaborată de profesioniști din cadrul firmelor membre ale Deloitte Touche Tohmatsu. Publicația este destinată a fi numai un ghid general, aplicabilitatea sa unor situații specifice depinzând de condițiile specifice implicate. În consecință, recomandăm cititorilor să solicite consultanță profesională corespunzătoare pentru orice probleme specifice pe care le pot întâmpina. Această publicație nu trebuie să înlocuiască o asemenea consultanță profesională. Deși s-au luat toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că informațiile incluse sunt corecte, Deloitte Touche Tohmatsu nu acceptă nici o răspundere pentru eventualele erori sau omisiuni care pot apare în cadrul publicației, fie din neglijență, **fie din alte cauze**, sau pentru orice pierderi cauzate în orice mod, suferite de orice persoană care se bazează*